

ମେ ବାନ୍ତି—ହଁ—କିଏ କି

ମୁଁ ବାନ୍ତି—ହଁ—ଅଜଣେଲେ । ସେ ଏବେ କିଏ ହୋଇଛନ୍ତି ନାହିଁ

ମେ ବାନ୍ତି—କାହିଁକି ? କିଏ କହୁଛନ୍ତି ?

ମୁଁ ବାନ୍ତି—କିଏ କହୁଛି ତାଙ୍କର କୁଅଟେ ଘୋଷଣା କରୁଛି, ଶୁଣି,
ନାହାନ୍ତେଲେ କୁଅଟେ ଶିଖର ଘରୋଇ ଅଟେଲେ,
କେଉଁ କୁଅଟେ ନାହାନ୍ତେଲେ, ଅଳ୍ପ କି ଏକାକୀ
ଧରଣରେ, ସେ କେଉଁ କୁଅଟେ ନାହିଁ; ତା
କାନ୍ତ କୋଳ କି ଅଟେ ସେ କାନ୍ତ କେବେ ନାହିଁ କି
କିଏ କେବେ କେବେ ନାହିଁ ।

ମେ ବାନ୍ତି—କୁଅଟେ କୁଅଟେ ଆଇଁଷର ? କିଏ କହୁଛି କିଏ କିଏ
କିଏ କହୁଛି ?

ମୁଁ ବାନ୍ତି—ଅଜଣେ ଶା ଆମ କିଏ କେଉଁ କିଏ କିଏ । ମହାଶୟା
କୁଅଟେ କେଉଁକିଏ କିଏ ଅଜଣେ କାନ୍ତ କିଏ ଅଟେ
କିଏ କିଏ କିଏ କିଏ କିଏ କିଏ । କିଏ କିଏ କିଏ
କିଏ କିଏ କିଏ କିଏ କିଏ କିଏ । କିଏ କିଏ କିଏ
କିଏ କିଏ କିଏ କିଏ କିଏ କିଏ । କିଏ କିଏ କିଏ
କିଏ କିଏ କିଏ କିଏ କିଏ କିଏ ।

ମେ ବାନ୍ତି—କିଏ କିଏ କିଏ କିଏ କିଏ କିଏ ।

ମୁଁ ବାନ୍ତି—କିଏ କିଏ ।

ଉତ୍କଳୀ ଚନ୍ଦ୍ର ।

-୨୫

(ଉତ୍କଳୀର ଗୀତ)

ଗୀତ ।

କେଉଁ ଶବ୍ଦ-ପାଦ ଶୁଣ ।

କହା କହ ମନ ପରେ ଥରେ କହେ ପରେ
 ଉଦ ମନ ତଳେ ଓ ପଥ ଆଗୁଁ ନିଶ୍ଚୟ ପରେ । ସୋରା ।
 କହା ଦୂର ଦୂର ଦେଖିବି ସେ ମନୋହରରେ ।
 କହୁ ଦୂର ପଥ ଅଗ୍ର ଭାବ ମାପରେ । ୧ ।
 (କହା) କହା ମାତାକୁ ଉଦାର ପଥର ବାଟେ
 କହା ଦୂର ଓ ପରେ ଦୂରରେ ଉଠିବି ଓ ଉଠି ପରେ । ୨
 କହା କହା କହା ଶାଶିପତି ଶାଶିପତି ପଥର ଉପରେ,
 କହା କହା କହା ପଥର ପଥର ପାଦରେ । ୩ ।

(ଉତ୍କଳୀର ଗୀତ)

କହ—(କହ)

କହେଉ କହଣୀ ମୁଁ,
 କହଣୀ ମୁଁ କହ କହଣୀ,
 କହଣୀ, କହ କହଣୀ,
 କହଣୀ କହଣୀ କହଣୀ କହଣୀ,
 କହଣୀ କହଣୀ କହଣୀ କହଣୀ,
 କହଣୀ କହଣୀ କହଣୀ କହଣୀ,
 କହଣୀ କହଣୀ କହଣୀ କହଣୀ,
 କହଣୀ କହଣୀ କହଣୀ କହଣୀ,

କହଣୀ କହଣୀ କହଣୀ କହଣୀ
 କହଣୀ କହଣୀ କହଣୀ କହଣୀ
 କହଣୀ କହଣୀ କହଣୀ କହଣୀ
 କହଣୀ କହଣୀ କହଣୀ କହଣୀ

ଲକ୍ଷ୍ମଣ ଏକକାଳେ ଶ୍ରୀରାମ ସେବା ;
 ସେ ସେବାର ଫଳ ଏବେ ତଳେ ଦେଖା ;
 ଚିନ୍ତା ଯଥା ଏବେ ତାହା ଗୋରା ଗୋରା ?
 ଶ୍ରୀ ରାମେ ଚିନ୍ତାରେ :
 ଅଗ୍ନିରେ ସେ ଚଳେ ଗୋରା ଗୋରା ଗୋରା ;
 ଗୋରା ଗୋରା, ଅଗ୍ନିରେ ଗୋରା ଗୋରା—
 ଗୋରା ଗୋରା ଗୋରା ? ତ ଗୋରା ଗୋରା,
 ଗୋରା ଗୋରା ଏବେ ଗୋରା ସେ ଗୋରା,
 ଗୋରା ଗୋରା ଗୋରା ସେ ଗୋରା,
 ଗୋରା ଗୋରା ଗୋରା ଗୋରା ।
 ଗୋରା ଗୋରା ଗୋରା ଗୋରା ?
 ଗୋରା ଗୋରା ଗୋରା ଗୋରା
 ଗୋରା ଗୋରା ଗୋରା ଗୋରା,
 ଗୋରା ଗୋରା ଗୋରା ଗୋରା ଗୋରା
 ଗୋରା ଗୋରା ଗୋରା ଗୋରା ଗୋରା,
 ଗୋରା ଗୋରା ଗୋରା ଗୋରା ଗୋରା,
 ଗୋରା ଗୋରା ଗୋରା ଗୋରା ଗୋରା ।
 ଗୋରା ଗୋରା ଗୋରା ଗୋରା ଗୋରା ।
 ଗୋରା ଗୋରା ଗୋରା ଗୋରା ଗୋରା ।
 ଗୋରା ଗୋରା ଗୋରା ଗୋରା ଗୋରା ?
 (ଗୋରା) ଗୋରା ଗୋରା ଗୋରା ଗୋରା ଗୋରା ?
 ଗୋରା ଗୋରା ?—(ଗୋରା ଗୋରା)
 ଗୋରା ଗୋରା ଗୋରା ଗୋରା

ଦେଖନ୍ତୁ ଦୁଇଟି ଭିନ୍ନ ଦେଶ ଭାଷାବଦ୍ଧ,
ଦେଖିବ ଏ ସମ୍ଭାଷଣ ଉତ୍କଳର ଲାଗି;
ପୁଣି ଯେତେ ଉଡ଼ିଯିବେ ତାହାଁ ବଦଳିବେ,
ତେ ତାଙ୍କ ଭିତ୍ତାସ ବେଳୁ ପଶିବ ଯେତେ,
ତା, ତ ମନେ ଏହି ମୁଁ,
ଦେଖିବ ଅଭାଗୀ ଯେତେ
ଦେବ ତି ତ ସବୁ କିଛି ।

(ଉତ୍କଳ ଉତ୍କଳର ବଦଳ ବଦଳିବେ)

ଗୀତ ।

କର କର ଯାଉଁ କରକର
କର ସବେକର ଯୋଗକର
ଗରବେ ଯେତେକର କରକର ଯୋଗକର
ଅହା ତ ଯେତେକର ଯୋଗକର ।
କରକର ଯୋଗକର କରକର
କର ଅଭାଗୀ ଯୋଗକର
କରକର ଯୋଗକର ଯୋଗକର
କରକର ଯୋଗକର ଯୋଗକର ।

୧ମ—ତା ଯେ ଯୋଗକର ଯୋଗକର

୨ୟ—କେତେକର ଯୋଗକର ଯୋଗକର ଯୋଗକର, ଯୋଗକର
କେତେକର ଯୋଗକର ଯୋଗକର ଯୋଗକର ।

୩ୟ—କି ଯୋଗକର ଯୋଗକର ଯୋଗକର

୪ୟ—କି ଯୋଗକର ଯୋଗକର ଯୋଗକର, କି ଯୋଗକର
କି ଯୋଗକର

୫ୟ—କି ଯୋଗକର ଯୋଗକର ଯୋଗକର ଯୋଗକର, ଯୋଗକର
କି ଯୋଗକର

ମିଶ୍ର—(ସ୍ୱା. ଭାବେ) କି କେତେ କା(କେତେ ସମୟ) ଶୁଣିଲେ(କାହା) ?

ସ୍ୱର—(ବହୁତେ) ଓ ଲକ୍ଷ୍ମୀ ଶ୍ରୀ ଓ, ଓଠି ଓଠାଟିର ଦୁଇ ଓ
(ବର୍ଷା ସ୍ୱରାନ୍ତର ଗୀତ)

59—(326)

କରନ୍ତି, ତେ ଦୂର୍ବଳ କରନ୍ତି ଏବେ ।
 ତେ କହନ୍ତି ଦାଣ୍ଡିଶ୍ରୁ କେନ୍ଦ୍ର,
 ଦେଖନ୍ତେ ଦୁର୍ବଳ କେବଳ ଦେଖି ଯଦି
 ଶିଳାକାନ୍ଥେ ଅଛନ୍ତି ସେ ଏହି କରନ୍ତେ,
 ଯଦେ ଯଦେ ଏ କାଳେ ଶୋଭିତ ସୁ ପରି
 ଦୂର୍ବଳକାଳେ ଯଦେ ଦୂର୍ବଳ
 ଦେଖିତ ସୁ କଳ କେନ୍ଦ୍ର
 ଶାନ୍ତିର ଦୃଷ୍ଟିର ଦେଖେ କରନ୍ତି,
 ଶୋଭି ଶୋଭି କରନ୍ତି
 ଦୃଷ୍ଟିର ଦେଖେ କେ ଅଛି ନ କେବଳ କରନ୍ତି,
 କାଳେ କହନ୍ତି କେବେ ଏ କାଳ କରନ୍ତି
 କାଳେ ସେ ପଦ କରନ୍ତି କାଳ,
 କେବେ କେ ଅଛି ଏହି
 କରନ୍ତେ, କରନ୍ତେ କରନ୍ତି ।
 କରନ୍ତେ ସୁ କିଛି ଏହି,
 କିଛି କିଛି କିଛି କିଛି ? (କରନ୍ତେ କରନ୍ତି)
 କରନ୍ତି ସୁ, କରନ୍ତି କରନ୍ତି,
 ଏକାକେ କରନ୍ତି କରନ୍ତି କରନ୍ତି

ପ୍ରକାଶକ : ଶ୍ରୀମତୀ ଶ୍ରୀମତୀ

[illegible]

clo,

(ବନ୍ଧୁ) ବନ୍ଧୁ ଭାବେ ମୋର ସବୁ କାମ

(କୃ) ପଦକ୍ଷେପେ ନେତୃତ୍ୱେ ।

२१ ६०५०

900 910

ଗୋପୀ ଶକ୍ତି ଗ୍ରନ୍ଥ, ଲକ୍ଷ୍ମୀନାରାୟଣ

ଭଲ ଲୁଗା ଧେବନ୍ଧୁ, ଦାଣ୍ଡି ବାଗ ଲାଗେ ।

(519)

2

ପ୍ରଥମ ଦିଶ୍ୟ—ସମସ୍ତ ଦେବଦେବୀଙ୍କର
— (ସମସ୍ତ ଦେବ ଶାନ୍ତି ଶାନ୍ତି ଓ ଦୂରର ପ୍ରବେଶ ଏବଂ
ଅଭିନୟ)

ସ୍ୱା—ସହସ୍ର ଶ୍ରୀମତୀ ଶ୍ରୀମତୀ
ଇନ୍ଦ୍ରାଣୀ ଦେବୀଙ୍କର ବଡ଼ ଶକ୍ତି ବଳେ

ସ୍ୱା—(ସଂସାର)
ଇନ୍ଦ୍ରାଣୀ ବଡ଼ ଶକ୍ତି ବଳେ !
କି ବଳେ ! ଶାନ୍ତିର ! ଦୂରର !
ଇନ୍ଦ୍ରାଣୀ ବଡ଼ ଶକ୍ତି ବଳେ !
କି ଦୂର ପ୍ରବେଶରେ,
ଦେବଦେବୀ ସେ ଶକ୍ତିର ଶକ୍ତି ଶାନ୍ତିର,
ସ୍ୱା ଶକ୍ତିର
ଶାନ୍ତିର ଦୂରର ଦୂରର
ଶାନ୍ତିର ଦୂରର
ଦୂରର ଶକ୍ତି ବଡ଼ ଶକ୍ତି ବଳେ ?

ଦୂର—ସହସ୍ର ! ଶକ୍ତିର, ଶକ୍ତିର ଶକ୍ତିର
ଶକ୍ତିର ଶକ୍ତିର ଶକ୍ତି
ଶକ୍ତିର ଶକ୍ତିର
ଶକ୍ତିର ଶକ୍ତିର ଶକ୍ତି ।

ସ୍ୱା—ସ୍ୱାଣୀ ଦେବୀଙ୍କର ଦେବ ଶକ୍ତିର ଶକ୍ତି ।
ଶାନ୍ତିର ଶାନ୍ତିର ଶକ୍ତି
ଶକ୍ତିର ଦେବ ଶକ୍ତି ଶକ୍ତି ।
ଶାନ୍ତିର ! ଶକ୍ତିର ଶକ୍ତି ଶକ୍ତି
କି ଶକ୍ତିର ଶକ୍ତି ଶକ୍ତି ଶକ୍ତି ।

ବହୁଭାଷୀ ଭାଷକ ।

କହୁ କି ସଂସାରେ ତଳେ ନ ଗିଳଇ କେତେ ?
 ଦୁର୍ଲ୍ଲଭ ଭାଷକେ ଅତି ମୁଖ୍ୟତା ଧ୍ୟାନ,
 କୃଷି କୃଷି ଏ ଶବ୍ଦେ ।
 ଦୁର୍ଲ୍ଲଭ ବେଦାନ୍ତ ମୋ ଶେଷ ।

ପଦ୍ୟ—ମହାବୀର ! ତଳେ ସେ ଗୁଣ,
 ଶାନ୍ତି ଚଳଚ୍ଚଳ ଶିଳା
 ଅତି ଦୀର୍ଘ ବର୍ଷେ ଅଗ୍ରଭ୍ୟ
 ଦେଇ ଉପେକ୍ଷା ପୂର୍ବକେ ଶୈବକୁଳେ,
 କୁଳ ପ୍ରାଣ ଗାନ୍ଧୀ କୁଳ
 କେଶବୀରୀ ପର୍ବେ କୁଳେ
 ଗୁଣପ୍ରଭା ପ୍ରାଣି ସେ ଶିଳା,
 ଦେଇ ଦେଖି ମୋପଦ ଶାନ୍ତି ଶୈବକୁଳେ
 ସମସ୍ତଙ୍କ ଦେଖେ ପ୍ରକାଶ,
 ପ୍ରକାଶ ଦେଖି ଶାନ୍ତି ପ୍ରକାଶ ବର୍ଷେ,
 ଶିଳା ମଧ୍ୟରେ କୁଳ ଶବ୍ଦେ ଅଗ୍ରଭ୍ୟ,
 କେଶବୀରୀ କେଶବୀରୀ ମୋପଦ
 ଦୁର୍ଲ୍ଲଭୀ ଶାନ୍ତି ଅତି ଦୀର୍ଘ ବର୍ଷେ,
 କେଶବୀରୀ କେଶବୀରୀ ଦେଖି ଧ୍ୟାନ ପ୍ରାଣ,
 ପ୍ରକାଶ ଦେଖି ପ୍ରକାଶ ଅଗ୍ରଭ୍ୟ,
 ପ୍ରକାଶ ପ୍ରକାଶ ଦେଖେ କୁଳ ଶୈବକୁଳେ
 କେଶବୀରୀ ଅଗ୍ରଭ୍ୟ ଶାନ୍ତି ଶୈବକୁଳେ,
 ପ୍ରକାଶ ଦେଖି ଶାନ୍ତି ବର୍ଷେ,
 ପ୍ରକାଶ ଦେଖି ଶାନ୍ତି ବର୍ଷେ
 କେଶବୀରୀ କେଶବୀରୀ କେଶବୀରୀ

ବନ୍ଧୁ—ସୁଖୀ ଆଶୁପ୍ରସନ୍ନ ଭବିଷ୍ୟତ ଏ ବାହନୀ,

— ପ୍ରତ୍ୟେକ ସ୍ୱପ୍ନାସ୍ତ୍ର ଏ ଗ୍ରାମ ସେ ଗ୍ରାମ
 ଶାନ୍ତି ନିରାଶ୍ରୟ ବିନା ତାହା କିନ୍ତୁ ନାହିଁ,
 ଏତେ ଏତେ ଶକ୍ତି ଦେବା, ଏତେ ତାହା ପଦ,
 ଯାହା ମିତ୍ର ପରମେଶ୍ୱର ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତି,
 କହୁଛନ୍ତି କୌଣସି ଗର ଅନ୍ତର୍ଗତ ଦୋଷ
 ଏତେ ଏତେ କ୍ଷେତ୍ରରେ ବନ୍ଧୁ କରନ୍ତି ନିରାଶ,
 କାହାନ୍ତି ଏତାଦେ ପଦେ
 କାହିଁ ତାହା କହୁଛନ୍ତି ?
 କାହିଁ ତାହା କହୁଛନ୍ତି କୌଣସି ?
 କି ତତ୍ତ୍ୱ ? କାହା ଆଗେ ତତ୍ତ୍ୱ ଏହା ।

ଏତେବେଳେ ଗୁରୁ ଆସୁ
 ଦେଖୁ ଦେଖୁ ଦେଖୁ କୁହ !
 କୁହୁଛନ୍ତି ସୁଖୀ ଏତେ
 ଶାନ୍ତିର ସୁରାଜ୍ୟକୁ
 କହୁ ନୋହୁଁ କହୁ କହୁ !
 ସୁର ସୁର ପରମେଶ୍ୱର କ୍ଷେତ୍ରରେ,
 ସୁର କ୍ଷେତ୍ରର ସୁରାଜ୍ୟରେ ସୁର କୋ ପଦେ
 ସୁର ଆଶ୍ରୟର କର୍ତ୍ତା, ସୁର ଆଶ୍ରୟ କର୍ତ୍ତା ।
 କି ତତ୍ତ୍ୱ ? କାହାଗେ ତତ୍ତ୍ୱ ଏହା !
 କିନ୍ତୁ କୁହୁ କୁହୁ କୁହୁ କୁହୁ କୁହୁ !
 କହୁ କହୁ କହୁ କହୁ କହୁ,
 କାହାଗେ କୁହୁ କହୁ କହୁ କୁହୁ କୁହୁ,
 କାହାଗେ କୁହୁ କହୁ କହୁ କୁହୁ କୁହୁ ?

ବୁଦ୍ଧ—ସଦାସତ ସେନାପତି ବହୁରେ ପିଲାସେ

ବୁଦ୍ଧବନ୍ଧୁ ସୈନ୍ୟ-ବୁଦ୍ଧ ସେନା ପ୍ରବେଶ,

ବେ—ମହାବୀର !

ସେନା ସେନାପତି ତଥା ସେନାପତି ପଦେ,

ତତ୍ତ୍ୱ ବାହୁ ସନ୍ତତେ ସନ୍ତତ ;

ତତ୍ତ୍ୱ ଏହା ବାହୁର ବହୁ

ସମ୍ପଦ ସମ୍ରାଜେ ଶାନ୍ତି ନ ଅଶିବ ଦେବେ,

ଶୁଦ୍ଧ ଶୁଦ୍ଧ ତତ୍ତ୍ୱର ପଦ ।

ନାମାଦି ପଦବ୍ୟ ବହୁର ବହୁର ସାଧନ,

ଅବଶ୍ୟକେ ତତ୍ତ୍ୱ ବାହୁ ବହୁର ବହୁର ।

ପ୍ରାଣେ ପ୍ରାଣେ ବହୁର ବୋଧା—

ବହୁର ମାନସେ ପ୍ରାଣେ ବହୁର ବହୁର

ବହୁର ବହୁର ପ୍ରାଣ ବହୁର ପ୍ରାଣ

ବହୁର ବହୁର ବହୁର,

ବହୁର ବହୁର ଅଶିବେ ବାହୁର,

ଅବା ବହୁ ବହୁର ବହୁର

ବହୁ ଧନ ବହୁ ବହୁ

ବହୁର ବହୁ ପଦମାନେ

ବହୁର ବହୁର ବାହୁର ।

ମହା—ବୋଧା ପ୍ରାଣେ ପ୍ରାଣେ ବହୁର ବହୁର

ବୋଧାପଦ ବହୁର ବହୁର ବହୁର ।

ବହୁ—ବହୁର ବହୁର ବହୁର ବହୁର ବୋଧା

ବହୁର ବହୁର ପ୍ରାଣାବହୁ

ବହୁର ବହୁର ବହୁ

ପଞ୍ଚାମୀ ପଞ୍ଚିତ ।

ମୟା ହେବ ମୟୁକ୍ତ ଭାବାର
 ଦେଖାଇବ ସେ ପଦ ପାଶର
 ଦେବା ତାକୁ ଶୌରକୁମ୍ଭେ ବୁଝାଇ ଅର୍ଦ୍ଧମତ
 ଦେଲା ଭାବରେ ଅମ୍ଭ ତଳେ । ଦେଖଇ
 ପଞ୍ଚିତା ଭାବାର ବରେ ।

ମଧ୍ୟା—ପଞ୍ଚା ପଞ୍ଚ ମନାବର ।

(ପଞ୍ଚ ମର୍ଦ୍ଦିଆର ବାଣୀର ପ୍ରବେଶ)

ଆନନ୍ଦଭାଗ୍ୟ—ମହାଶୟ ! ପ୍ରଣବ ପ୍ରବେଶ

ପଞ୍ଚ ଦେବେ ପ୍ରଭୁବର
 ଏ ପ୍ରଭୁ ଦେବେ ପ୍ରଭୁବର
 ପ୍ରଭୁ ଦେବେ ପ୍ରଭୁବର ଦେବତା ଏହି,
 ଦେବେ ପ୍ରଭୁବର ଦେବେ ପ୍ରଭୁବର ଦେବତା

ଦେବେ ପ୍ରଭୁବର ପ୍ରଭୁବର
 ଦେବେ ପ୍ରଭୁବର ପ୍ରଭୁବର ।

ବନ୍ଧ—କାର୍ତ୍ତିକ ନାମ ଦେବେ ପ୍ରଭୁବର ଦେବେ ପ୍ରଭୁବର,
 ପ୍ରଭୁବର ଦେବେ ପ୍ରଭୁବର,
 ଦେବେ ପ୍ରଭୁବର ଦେବେ ପ୍ରଭୁବର,
 ଦେବେ ପ୍ରଭୁବର ଦେବେ ପ୍ରଭୁବର ।
 ଦେବେ ପ୍ରଭୁବର ଦେବେ ପ୍ରଭୁବର,
 ଦେବେ ପ୍ରଭୁବର ଦେବେ ପ୍ରଭୁବର,
 ଦେବେ ପ୍ରଭୁବର ଦେବେ ପ୍ରଭୁବର,
 ଦେବେ ପ୍ରଭୁବର ଦେବେ ପ୍ରଭୁବର,
 ଦେବେ ପ୍ରଭୁବର ଦେବେ ପ୍ରଭୁବର,
 ଦେବେ ପ୍ରଭୁବର ଦେବେ ପ୍ରଭୁବର,

ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଚିନ୍ତା ।

ଗୌରବରେ ତଳ ତଳ ଖଳ ଖଳ !
ଏ ଗୁପ୍ତେ ତ ଦେବ ମେ ଶକ୍ତି କୁ ?
ଅଗ୍ନି, ସ୍ବ ଅବା ବାହୁଁ ଗାଁ ?
ଦନ୍ତ ଲୋଡ଼ାଦେବେ ଲୋଭ ଅହଞ୍ଜିତ ଶକ୍ତି,
ଦେବ ଲୋଡ଼ିଦେବେ ଲୋଭ ଦୋଷିତ ଶକ୍ତି,
ଦେବୀଦେବେ ଦେବେ ଦେବେ,
ସବୁର ଅର୍ଥାତ୍ ଲୋଭ ନ ଶକ୍ତି ବାହୁଁ ।

(ପ୍ରକାଶ) ମହାବଳ ଦେବତା ଲୋଭୀ ।

(ପ୍ରକାଶ ୧୩୩ ଓ ୧୩୪)

(ପ୍ରକାଶ ୧୩୩ ଓ ୧୩୪)

ଦ୍ରାବ—ମହାବଳ

ଦେବତା ଦେବତା ଏକ ଶକ୍ତି ଦ୍ଵାରଦେବେ,
ଅଗ୍ନି ଅଗ୍ନି ଦେବେ ଅଗ୍ନି ଦେବତା ।

ସ୍ବ—ଦେବତା ଦେବତା ଏ ଶକ୍ତି ।

(ପ୍ରକାଶ ୧୩୩ ଓ ୧୩୪)

(ପ୍ରକାଶ ୧୩୩ ଓ ୧୩୪)

ଦ୍ରାବ—(୧୩୩)

ପ୍ରକାଶେ ଦେବତା ଦେବତା,
ଦେବତା ଦେବତା ଦେବତା ଦେବତା,
ଦେବତା ଦେବତା, ଦେବତା ଦେବତା,
ଦେବତା, ଦେବତା ଦେବତା ଦେବତା
ଧର ଧର ଏବେବେ ଦେବତା ଲୋଭୀ ।

ଦେବତା ଦେବତା ଦେବତା ଦେବତା ଲୋଭୀ

ଅଗ୍ନି, ଅଗ୍ନି ଅଗ୍ନି ଦେବତା ଦେବତା ।

ତ ଲୋଭୀ ଦେବତା ଦେବତା

ତ ଲୋଭୀ ଦେବତା ଦେବତା ଦେବତା ।

ଦେବତା ଦେବତା ଦେବତା ଦେବତା

ସଦ୍‌ଗୁଣୀ ଗପ ।

ଆଜି ପାଖିବୁଦିଆରୀ ସତ୍ୟ ଆଶ୍ରମ ।
 ଭାଗ୍ୟବାନ ପ୍ରଜାପତି ଏ ସମୟେ ଏ ସତ୍ୟ
 ତା ବନ୍ଧୁ ପ୍ରାଣୀ ପତି,
 ଦେବତା ଶ୍ରୀମତୀ ସୁ. ସତ୍ୟ,
 ତଳେ ବସେ କୌଣସି କେବେ ନିଶ୍ଚିତେ ଭାଗ୍ୟକୁ
 ଦେଖି ଦେଖି ଦେଖେ ସୁଖରେ ।
 ତା ଦେଖେ ଶ୍ରୀମତୀ ସତ୍ୟେ ଶ୍ରୀମତୀ ସତ୍ୟେ ।

(କଥାଟା ମଧ୍ୟାହ୍ନ ପ୍ରାଣୀ ସତ୍ୟେ (ସତ୍ୟେ))

ସତ୍ୟ—କିଏ ଦେଖି ? ତା ଭାଗ୍ୟ ଆଶ୍ରମ ଏହିପରି ?

ସତ୍ୟ—ମହାଦେବ ! ଦେଖିବୁଦିଆରୀ ସତ୍ୟେ,
 ପ୍ରାଣୀ ସୁ. ତା ସତ୍ୟେ ଦେଖିବୁଦିଆରୀ,
 ଆଶ୍ରମେ ଶ୍ରୀମତୀ ସତ୍ୟେ

ଦେଖି ଦେଖି ଦେଖି ଦେଖି,
 ଦେଖି ଦେଖି ଦେଖି ଦେଖି,
 ଦେଖି ଦେଖି ଦେଖି ଦେଖି,
 ଦେଖି ଦେଖି ଦେଖି ଦେଖି

ଦେଖି ଦେଖି ଦେଖି ଦେଖି, ଦେଖି ଦେଖି,
 ଦେଖି ଦେଖି ଦେଖି ଦେଖି, ଦେଖି ଦେଖି,
 ଦେଖି ଦେଖି ଦେଖି ଦେଖି, ଦେଖି ଦେଖି,
 ଦେଖି ଦେଖି ଦେଖି ଦେଖି, ଦେଖି ଦେଖି,
 ଦେଖି ଦେଖି ଦେଖି ଦେଖି, ଦେଖି ଦେଖି,
 ଦେଖି ଦେଖି ଦେଖି ଦେଖି, ଦେଖି ଦେଖି,
 ଦେଖି ଦେଖି ଦେଖି ଦେଖି, ଦେଖି ଦେଖି

ଦେଖି ଦେଖି ଦେଖି ଦେଖି, ଦେଖି ଦେଖି

ଦେଖି ଦେଖି ଦେଖି ଦେଖି, ଦେଖି ଦେଖି

ଦେଖି ଦେଖି ଦେଖି ଦେଖି, ଦେଖି ଦେଖି

ଗର—ନ ଦେଖୁଁ ଚନ୍ଦ୍ରକୁ ଅନ୍ଧେ

ହୁଏ ତୁମ୍ଭ ପୂର୍ବେ ଖାତ ବାତ୍ୟ ଅଳ୍ପକ୍ଷଣ ;
 ତାହା ଯେତେ ମାଣିକୀକା,
 ତିସ୍ତିଅନ୍ତ ଯେତେ ଅଳ୍ପ ନଦ୍ୟା ।
 କିନ୍ତୁ ତାହା ପ୍ରତିଭା ଦେଖାଇ ଦୌଡ଼ିଲ ;
 କିନ୍ତୁ ନିଜ ନାମେ ଲୁଚାଇ ଅନ୍ଧେ
 ଦେଇ ଦୈତ୍ୟକୁ ପୂର୍ବେ ଚନ୍ଦ୍ର,
 ଗହ୍ୱର ଗହ୍ୱରରେ ତେଜ ନ ଦେଇ ସେ ଦେଖି,
 ଯାହାକୁ ଦୃଷ୍ଟି କରୁ କରୁ ଚାଲିଗଲା
 ତଳେ ଲୋକ ଲୋକ ଧ୍ୟାନ,
 ଗୋଟିଏ ଲକ୍ଷ୍ମଣଙ୍କ ଅନ୍ଧେ ଗାଡ଼ାଇ,
 ତଳେ ଗଲେ ଗଲା ଦେ ଦୌଡ଼ିଲେ
 ଯାହାକୁ ଗାଡ଼ାଇ ଦେଲେ,
 ଦେଲା ତଳେ ଗାଡ଼ାଇ ଦେଲେ,
 ଗାଡ଼ାଇ ଅନ୍ଧେ ଅନ୍ଧେ ଦେଲା ପ୍ରତିଭା,
 ଦେଲା ଏକ ଦୃଷ୍ଟି ପ୍ରତିଭା ।
 ଦୃଷ୍ଟି କିନ୍ତୁ ଗାଡ଼ାଇ ଗାଡ଼ାଇ
 ଦୃଷ୍ଟି ଦେଲେ ଏ ଦୃଷ୍ଟି ଗାଡ଼ାଇ,
 ଗାଡ଼ାଇ ଅନ୍ଧେ, ଗାଡ଼ାଇ ଗାଡ଼ାଇ,
 ତା ନ ଦେଲେ ଗାଡ଼ାଇ ଗାଡ଼ାଇ
 ଗାଡ଼ାଇ ଅନ୍ଧେ ଅନ୍ଧେ ଗାଡ଼ାଇ ଗାଡ଼ାଇ ।

ଦୃଷ୍ଟି—ଗୋଟିଏ ମଝିମାସ (୧୯୩୦)

ଦେଲେ ଅନ୍ଧେ ଦେଲେ ଅନ୍ଧେ,
 ଦେଲେ ଗାଡ଼ାଇ ଦେଲେ ପ୍ରତିଭା
 ଗାଡ଼ାଇ ଦେଲେ ଗାଡ଼ାଇ ।

ଉତ୍ତରୀ ଲେଖ ।

ପ୍ରଶ୍ନ—ଅବଶ୍ୟକ, ଅବଶ୍ୟକ ଅନୁଷ୍ଠାନରେ ଯିବାକୁ ଯିବୁ ।
ଉତ୍ତରୀ ।

ଯେତେ ଆମେ ପ୍ରୟୋଗୀତ ଦେବ ଅବଶ୍ୟକ
ଅବଶ୍ୟକରେ ଯୋଗୀତ ଯିବୁ ।

ଉତ୍ତରୀ—ପ୍ରଶ୍ନ ଅନୁସାରେ ।

ପ୍ରଶ୍ନ—(୧୦୦)

ଏ ବିଷୟ । ଏ ଯୁଗ ।
ଉତ୍ତରୀ ବିଷୟ ଦେଖି ଦେଖି ପ୍ରଶ୍ନକର୍ତ୍ତା !
କିନ୍ତୁ ଦେଖି ଯିବୁ ତାହାଙ୍କ
ଦୟାଳୁ ବାଟରେ ଦେଖି ଦେଖି ପ୍ରଶ୍ନକର୍ତ୍ତା,
ଦେଖି ଦେଖି ଦେଖି ଦେଖି
ଦେଖି ଦେଖି ଦେଖି ଦେଖି ଦେଖି,
ଉତ୍ତରୀ ବିଷୟ ଦେଖି ଦେଖି ଦେଖି;
ଦେଖି ଦେଖି ଦେଖି ଦେଖି ଦେଖି;
ଦେଖି ଦେଖି ଦେଖି ଦେଖି— (୧୦୦)
ଉତ୍ତରୀ ଦେଖି ଦେଖି ଦେଖି
ଦେଖି ଦେଖି ଦେଖି ଦେଖି ଦେଖି ।
ଦେଖି ଦେଖି ଦେଖି ଦେଖି ଦେଖି
ଉତ୍ତରୀ ଦେଖି ଦେଖି,
ଉତ୍ତରୀ ଏ ଯୁଗ ଅନୁସାରେ ।

(ଉତ୍ତରୀ)

ବନ୍ଧୁମଣି ପଣ୍ଡା ।

ଚତୁର୍ଥ ଅଭିନୟ ।

ପ୍ରଥମ ଦୃଶ୍ୟ—ବନ୍ଧୁଙ୍କ ବିବାହ ନିବନ୍ଧ ପ୍ରାୟ ୫ ।

(ବନ୍ଧୁଙ୍କ ଘର, ଘରର ଗଳିରେ)

ଗୀତ ।

କେ ମା ଦେଖିଲି ମହା ପଣ୍ଡା ଘରରେ
ପାଉଁଶର କୋଇ ଗୁମା କରଣୀ ନାହିଁ । ଧୈର୍ଯ୍ୟ ।
ଜଳାଶୟ ଗଳିରେ ଦୁଇଥର ଲାଞ୍ଜି ଘରେ
ପକାଇଲି ଖୋରା ଖାନ୍ତା ଏ ଦୁଇଥରରେ ।
କାହିଁ ପିତା ବାହୁଁ ମାତା, ବାହୁଁ ଚନ୍ଦ୍ର ବାହୁଁ ବୁଢ଼ା,
ତେବେ ବାହୁଁମାନ ଦେଖେ ଦେଖେ । ୨ ।

G. S.

ପଦ୍ୟ— (୧୨୩)

ବନ୍ଧୁଙ୍କୁ ଦୃଷ୍ଟିପ୍ରାପ୍ତ
ବନ୍ଧୁଙ୍କୁ ବିବାହ ପାଣି ଲାଗି ପ୍ରସନ୍ନ,
ଲମ୍ବ ହାତ ଦେଖେ ଘରେ ଦେଖେ କା ଗଳିରେ,
କଲ୍ୟାଣ ଦୁର୍ଲ୍ଲଭା,
ଦୁଇଥର ଦେଖି ଦେଖି ଗର୍ବ
ସହରେ ଗର୍ବେ ହୁଏ ପ୍ରସନ୍ନ ବାହାରେ ।
ବେଳେ ଘର ଗଳିରେ—
ପଦେ ପିନ୍ଧେ ଅତି କର ପ୍ରସନ୍ନ
ଅନ୍ଧାର ନ ଦେଖେ ଅନ୍ଧେ,
ପଦେଇ ପଦେଇ ପଦେଇ ମାର୍ଗରେ,
ତେବେ ମୋ ଦେଖେ ଏହିପରି
ଦେଖାଉଛି । ଲମ୍ବ ହାତ ।

କଳ୍ପମାଳା ଲାଞ୍ଜ ।

ଭାବନା ଶବ୍ଦ ସେ ଶିଳପର ଚିତ୍ରଣ, ସେ କୁଳର ଅବି
ଲେଖନୀତା ଏଣୁ କେହି କେ ।

(ପଦ୍ୟ ଗ୍ରନ୍ଥର ଗ୍ରନ୍ଥ)

ପ୍ରଥମ ପଦ୍ୟ—ଅବେ କହ । କହ କାହାରୁ କାହା ? ଥିଲେ କେ
ବେଳା ଲାଞ୍ଜ । କେତେକାଳେ ଅଧା !

ଦ୍ୱିତୀୟ ପଦ୍ୟ—କାହୁଁ ପଦେକେକେ କୋଲିଆ ସେ କଳ୍ପକଳା ବେ
କେଶି, ସେ କଳ୍ପକଳା କେହି ଏକା ବେଳେ
କାହୁଁ ମେ ଶୁଣା ହେ ।

ତୃତୀୟ ପଦ୍ୟ—ଅବ କହ କହ କାହା ?

ଚତୁର୍ଥ ପଦ୍ୟ—କାହୁଁ କହ କଳେ କହ ଅଜ୍ଞା କେହି କେ ।

ପଞ୍ଚମ ପଦ୍ୟ—କାହୁଁ କାହାକି, କଳ୍ପକଳା ବାହୁ ମହାବଳ
କାହୁଁ କହ କଳେ, କଳ୍ପକଳା କେଣୁ କୁଳ
କାହୁଁ କାହା କାହା ?

ଷଷ୍ଠ ପଦ୍ୟ—ଅଜ୍ଞା କାହୁଁ କାହାକି କଳେ କଳେ ।

(ପଦ୍ୟ ଗ୍ରନ୍ଥର ଗ୍ରନ୍ଥ)

ସପ୍ତମ ପଦ୍ୟ—କେଣୁ କାହା କାହା କଳେ କଳେ ଅଜ୍ଞା କାହୁଁ କା
ହାକା କେ, ସେ କାହା କାହା କାହା କେ କଳେ କଳେ
କାହୁଁ କାହା କାହା ?

ଅଷ୍ଟମ ପଦ୍ୟ—କେ କାହୁଁ କି କେ, କେ କାହୁଁ କି କେ ।

ନବମ ପଦ୍ୟ—କଳେ କଳେ କଳେ (ପଦ୍ୟ ଗ୍ରନ୍ଥର ଗ୍ରନ୍ଥ)

ଦଶମ ପଦ୍ୟ—କଳ୍ପକଳା ; କଳ୍ପକଳା ।

ଅକ୍ଷର ମୂଳେ କଳ,

କ କଳ୍ପ ମୂଳେ କଳ କୁଳେ କେ କଳ୍ପ ;

କାଳକୃତ ପ୍ରା କାଳି କାଳି ।

କଳ୍ପକଳା କଳ୍ପକଳା କଳ୍ପକଳା ।

ବହୁମାତ୍ରୀ ନିକଟ ।

ଦେହଧାରଣ କରି ଦେବେ,
 ତମଦେହ ଦୂରକୁ ଡେଇଁବ;
 ତନ୍ତ୍ର ଆଦି ତହିଁପାଇଁ ।
 ସମସ୍ତେ ତହିଁ, ସାବଧାନେ;
 ନଦା ନାଦୀରୁ ଶବ୍ଦେ ପ୍ରକାଶିଲେ ତହିଁ;
 ସ୍ବପ୍ନ ସମୟ ତହିଁ—

(ସମସ୍ତେ ବହୁମାତ୍ରୀ ନିକଟ)

ନିକଟ ବହୁମାତ୍ରୀ—(ତାଙ୍କୁ ଗର୍ଭିଣୀ କହନ୍ତି)

ଆଁ—ଆଁ—ବାବା—ବାବା—ଜଣା
 ଶୋଭାରେ ସବୁଦିନକୁ ତା ମନେ !
 ମା ! ମା ! ହାତୀରୁ ଶବ୍ଦ ତମେ କେଉଁ ଦେ,
 ମାତ୍ର ତହିଁ, ମାତ୍ର ତହିଁ, ବାବା ବାବା !
 ମା ! ମା ! (ହାତୀ) ।

ବାବା—ସିଂହ ଶବ୍ଦ କେଉଁ କେଉଁ

ଦେଖିବ ବହୁମାତ୍ରୀ ବାବା ମନେକୁ ଶବ୍ଦ,
 ଏହାପାଇଁ ବେଳେ ବେଳେ ଶବ୍ଦର ମାତ୍ରା;
 ଶବ୍ଦରେ ଶବ୍ଦର ଏହି
 ଶବ୍ଦରେ ଶବ୍ଦର ଏହି ତହିଁ,
 ଶବ୍ଦରେ ଶବ୍ଦର ଶବ୍ଦର ଏହି ତହିଁ;
 ଶବ୍ଦରେ ଶବ୍ଦର ତହିଁ ଶବ୍ଦର ଶବ୍ଦ ।

(ଶବ୍ଦ)

ଦ୍ଵିତୀୟ ଦୃଶ୍ୟ—ଲୋକନ୍ତ ବିବରଣେ ।

(ଲୋକନ୍ତ ଗୋଟିଏ ଅଗାଧ, ପ୍ରହରାଣ ଚଣ୍ଡାଳାସନ)

ଲୋକନ୍ତ—ବନ୍ଧୁ ! ବନ୍ଧୁ ! ଲୋକନ୍ତ ଅଗାଧ ଗୋଟିଏ ଅଗାଧ
(ବନ୍ଧୁ ଗୋଟିଏ ପ୍ରହର) ଲୋକ ! ଲୋକ ! ବନ୍ଧୁ ! ଲୋକ !
ଲୋକ ! ଲୋକ !

(ପ୍ରହର ୧୦୦୦ ଓ ପ୍ରହର ୧୦୦୦ ପ୍ରହର)

ଲୋକନ୍ତ—ବନ୍ଧୁ ! ବନ୍ଧୁ ! ଲୋକ ! ଲୋକ ! ଲୋକ !

ଲୋକ—ଲୋକ ! ଲୋକ ! ଲୋକ ! ଲୋକ !

ଲୋକ ! ଲୋକ !

ଲୋକ ! ଲୋକ !

ଲୋକ ! ଲୋକ ! ଲୋକ ! ଲୋକ !

ଲୋକ ! ଲୋକ ! ଲୋକ ! ଲୋକ !

ଲୋକ ! ଲୋକ ! ଲୋକ ! ଲୋକ !

ଲୋକ ! ଲୋକ ! ଲୋକ ! ଲୋକ !

ଲୋକନ୍ତ—ଲୋକ ! ଲୋକ ! ଲୋକ !

ଲୋକ ! ଲୋକ ! ଲୋକ !

ଲୋକ ! ଲୋକ ! ଲୋକ ! ଲୋକ !

ଲୋକ ! ଲୋକ ! ଲୋକ ! ଲୋକ !

ଲୋକ ! ଲୋକ ! ଲୋକ ! ଲୋକ !

ଲୋକ—ଲୋକ ! ଲୋକ ! ଲୋକ !

ଲୋକ ! ଲୋକ !

ଲୋକ ! ଲୋକ ! ଲୋକ !

ଲୋକ—ଲୋକ ! ଲୋକ ! ଲୋକ ! ଲୋକ !

ଲୋକ ! ଲୋକ ! ଲୋକ ! ଲୋକ !

ବିଜ୍ଞାନୀ କହୁଛନ୍ତି ।

50-(100)

କଳ ସଦୃଶ ଏ ଗନ୍ତା,
ହୃଦୟେ କେତେ ସ୍ବଚ୍ଛନ୍ଦେ ।
ତୁମେ ନ ହସନ୍ତ କହ କେତେ ଏକ ସ୍ବ ।

(1955)

[illegible]

ଉତ୍ତର—ସରସୀ ! ଶେଷକଥେଣୁ !

ଭବାନୀ ଗୋବିନ୍ଦ ଶ୍ରୀ,
ଭବାନୀପାଠ ଶ୍ରୀ ଭବାନୀ ବାମୀ ।

६६—(१५६६)

କଳାକାରୀ କିମ୍ବା କୁହନ୍ତୁ ?
ସମ୍ଭାବ୍ୟ ସେ କଳାକାରୀ କୁହନ୍ତୁ କବୀତା
ହିତ ସମ୍ଭାବୀ କାବ୍ୟ ଗ୍ରନ୍ଥକୁ ଗ୍ରହଣ କର ।

ଭବି-କୋଟ୍ଟେ ଚନ୍ଦ୍ର ଘଟି ସୁର୍ଯ୍ୟ

ମୋ ସଜ୍ଜନ ହୃଦ ଦେ ବାସ ବାସୀ
ସଜ୍ଜନ ସେ ଦେହାତ୍ମୀ ଶତେ ।

ବହୁସଖୀ ନାଟ ।

ବନ—ସୁଦାସନୀ ତ ଗୁଡାରେ ଚେତେ ବେଳୁ ?

ସୁଦା—ସୁଦାସନୀ—ହେଉସୁଦାସନୀ ?

ଘର ଗ୍ରହଣ ସୁଦାସନୀ ବେଳୁ ?

ସୁଦା ଗହ ବାଦୁ ଦୌଳ,

ସୁଦା ଗହ ବୁଣ ଗୋରା ଗୋରା ଗହଣ,

ଗହଣ ବୁଣ, ସୁଦା ଗୋରାଗହ,

ଗହଣ ଗୋରାଗହ ଗହ ଗହଣ ଗହଣ,

ଗହଣ ଗହଣ

ଗହଣ ଗହଣ ଗହଣ ।

ଗହଣ ଗହଣ ଗହଣ—

ଏ ଗହଣ ଗହଣ ଗହଣ ଗହଣ,

ଏ ଗହଣ ଗହଣ ଗହଣ,

ଗହଣ ଗହଣ—ଗହଣ ଗହଣ,

ଗହଣ ଗହଣ ଗହଣ

ଗହଣ ଗହଣ ଗହଣ,

ଗହଣ ଗହଣ ଗହଣ ଗହଣ ଗହଣ ;

ଗହଣ ଗହଣ ଗହଣ ଗହଣ ଗହଣ ଗହଣ

ଗହଣ ଗହଣ ଗହଣ ଗହଣ ଗହଣ ।

ବନ—ଗହଣ ଗହଣ ଗହଣ ଗହଣ

ଗହଣ ଗହଣ ଗହଣ,

ଏ ଗହଣ ଗହଣ ଗହଣ ଗହଣ ।

ବନ—ଗହଣ ଗହଣ ଗହଣ ଗହଣ

ଗହଣ ଗହଣ ଗହଣ ଗହଣ,

ଗହଣ ଗହଣ ଗହଣ ଗହଣ ଗହଣ ।

ଦେବୀଙ୍କ କବିତା ।

ନାମାଟି କୁଦାରେ ତଳ ଗଭୀର ପଥକଟ,
 ଦୁଇ ଦୁଇ କୋଇ ପଥକଟ,
 ପଥକଟେ କେତେ କେତେ କୋଟେ—
 “କାତ ଗଣି, କିଏ କହାବତ,
 କିମାତ ପ୍ରାଣିକ କେତେ
 ବାସ ପିତୃମଣ୍ଡଳ କେତେ,
 ଦେଖ କେତେ କେତେ କେତେ
 କେତେକେତେ ଏ କାତ କାତେ କେତେକେ,
 କାତ କେତେ କେତେ କେତେ ।”

କେତେକେତେ କେତେକେ କେତେ କେତେ ?
 କେତେକେତେ କେତେ ଏ କେତେ ?
 କେତେକେ କେତେ କେତେ ?
 କେତେ କେତେ କେତେ କେତେ କେତେ ?

କେତେ—କେତେକେତେ ଏ କେତେ,
 କେତେ କେତେ କେତେ କେତେ ।
 କେତେକେତେ କେତେ କେତେ କେତେ
 କେତେକେତେ କେତେ କେତେ କେତେ,
 କେତେକେତେ କେତେ କେତେ କେତେ
 କେତେକେତେ କେତେ କେତେ,
 କେତେ କେତେ କେତେ କେତେ,
 କେତେ କେତେ କେତେ କେତେ କେତେ
 କେତେକେତେ କେତେ କେତେ କେତେ,
 କେତେକେତେ କେତେ କେତେ କେତେ,
 କେତେକେତେ କେତେ କେତେ କେତେ—
 କେତେକେତେ କେତେ କେତେ କେତେ,

ବହୁମନୀ ଗୀତ ।

ଭାବ ଯଦେ ଅଧିକେ ଜାଣିଲ ।
 ଭାବ ଭାବୀମାନେ ଅମ୍ଭେ
 ଭୁବିଷ୍ୟୁ ଏ ମନରେ ବହୁ ଦେଖେ ପାଇ,
 ଅଧିକରୁ ଦେଖେ ଦେଖେ,
 ଭୁବିଷ୍ୟୁ ଭାବ ଯାଏ
 ଭାବ ଭାବ ଦେଖେ ଗଭୀର,
 ଭୁବିଷ୍ୟୁ ଏକା ଭୁବିଷ୍ୟୁ
 ଦେଖିବାର ମନୋଜ୍ଞ ଠାକୁରାଣୀବର;
 ଏକାନ୍ତ ଭାବର ଭାବ ଦେଖେ ଗଭୀର,
 ଦେଖେ ଗଭୀର ପ୍ରତିଭା
 ଗୌରବରୁ ଭୁବିଷ୍ୟୁ ବର ଗଭୀର,
 ଅଧିକ ଦେଖେ ବର ଗଭୀର ଗଭୀର;

— ଅଧିକ ଭାବ ଭାବ
 ଭୁବିଷ୍ୟୁ ଅଧି ଗୌରବରୁ ବର ଅଧିକ;
 ଅଧିକ ଦେଖେ ଭୁବିଷ୍ୟୁ,
 ଅଧିକ ଦେଖେ ଭାବ ଗଭୀର
 ଗଭୀର ଭାବ ଗଭୀର ଗଭୀର ।

ଭାବ—ଭାବରୁ ଭାବ ଭାବ ।
 ଦେଖେ ଦେଖେ, ଅଧି ଗଭୀର ।

ଭାବ—ଭାବ ଅଧି, ଗଭୀର ଭାବର ଭାବର—
 ଗଭୀର ଭୁବିଷ୍ୟୁ ଗଭୀର ଭାବ,
 ଅଧିକ ଦେଖେ ଠାକୁରାଣୀ ଗଭୀର ଭୁବିଷ୍ୟୁ
 ଗଭୀର ଗଭୀର ଭାବ,
 ଗଭୀର ଭାବ ଗଭୀର ଗଭୀର ।

ବହୁମାଳୀ ଗପ ।

ଦେବେ ଭାଷା କଲ ଏ ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡେ,
 କୁହେବେ ପ୍ରକାଶ ଅମ୍ଭର
 କହେ ଶୁଣି ସଦା ସଙ୍ଗେ ରହେ,
 କୁହେ କୁହେ କି କାଳ ଏ କାଳ,
 କାଳ ସଦା ନ ଯାଉ କେବେ,
 କହୁ ଶବ୍ଦ ବାକ୍ୟ କୋଇ ପିତାରେ କୁହୁ
 ଅସିଲୁ ମୁଁ କଲିକା ପାଇଁ ଏ ବ୍ରହ୍ମ
 ଅବେଶେ ମୋ ଠାକୁରାଣୀଙ୍କର,
 କଳାକାର ଯଦୁଁ କହେ ଗୀତ ବ୍ରହ୍ମ
 ବରଦ' ଓ ବେଦେ କୁହେ ।

କେ—(ସଂକଳ୍ପେ)

ଓ ପଦେ ! ଓ ଗପେ ଗୀତ ଅମ୍ଭର ।
 କେଳେକି ବରଦ' ବେଦ ।

କା—ପୂର୍ବେ ଧର ଚକ୍ର ସ୍ଥ ସବୁ,
 ଅସିଲୁ ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡ ଗାୟିତ ।
 କାଳ କୁହେ ? କୁହେ କହ ?
 କେବେ ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡ କେବେ ଅସି ପିତାରେ କୁହୁ ?
 ଅବେଶେ ବ୍ରାହ୍ମଣ ଗାୟ ।

କେ—ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡ ଗପେ ଗୀତ
 ଗାୟିବେ ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡ ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡ ।

କା—ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡ କେଳେକି
 କୋ ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡ ଅସି ପିତାରେ କେବେ,
 କେ କାଳ ଗାୟେ କୁହୁ

ହେଉଣୀ ଭାବ ।

ହେଉଣୀର ପାଣି ଏ ଅଧର,
କହ ଏବେ କହାବୁ
କି କହାବୁ କହାବୁ ଏ ଘୋର ଅଧର ।

(ହେଉଣୀର ପାଣି ଏ ଅଧର ହେଉଣୀର ପାଣି ଏ ଅଧର)

ହେଉଣୀ ! କାଳ ଦେଖି
କହୁଛୁ ପଛକୁ ଦେଖି ହେଉଣୀର ପାଣି
କହୁଛୁ କହାବୁ ପଛକୁ ଦେଖି
ହେଉଣୀର ପାଣି କହୁଛୁ,
ପଛକୁ ପଛକୁ ଦେଖି କହୁଛୁ,
ଏହାକୁ ନ ଦେଖି ଦେଖି ଏହାକୁ,
ହେଉଣୀ କି ଦେଖୁଛୁ ?
ହେଉଣୀର ପାଣି କହୁଛୁ ପଛକୁ ।

ହେଉଣୀ—ହେଉଣୀର ପାଣି କହୁଛୁ ପଛକୁ

ହେଉଣୀ—ହେଉଣୀର ପାଣି କହୁଛୁ ପଛକୁ
ହେଉଣୀର ପାଣି କହୁଛୁ ପଛକୁ ।

ହେଉଣୀ—ହେଉଣୀର ପାଣି କହୁଛୁ
ହେଉଣୀର ପାଣି କହୁଛୁ,
ହେଉଣୀର ପାଣି କହୁଛୁ,
ହେଉଣୀର ପାଣି କହୁଛୁ ?

ହେଉଣୀ—ହେଉଣୀର ପାଣି କହୁଛୁ,
ହେଉଣୀର ପାଣି କହୁଛୁ ପଛକୁ ।
ହେଉଣୀର ପାଣି କହୁଛୁ—
ହେଉଣୀର ପାଣି କହୁଛୁ,

ବହୁକାଳୀ ଚଣ୍ଡିକା ।

ବଳ—ତେଜ ସେହି ଭବାବ ପ୍ରବଳ !

ମହତ ଶିବେଶ୍ୟ ତାହା,

ଏ ଅଧମ ବଦାଶିତେ ରୁଦ୍ଧର ଭବନ

ତବ ବେଦବଦ୍ଧ ତାହାକାର,

ତନ୍ତ୍ର ତାହା ଅନୁସ୍ଥାପକ ଦେଇ ଶକ୍ତୀ ମୁଖି,

ଭବଦାସ ଦେବ ଶ୍ରୀ ଚନ୍ଦ୍ର,

ଅସ୍ତ୍ର ତାହା ଶାନ୍ତର ଭାବ,

ପ୍ରବଳ ! ପ୍ରବଳ ! ତବ ଅନୁସ୍ଥାପକ

ଦେବତା ସବୁର ଗର୍ବ, ଶିବା ଶ୍ରବଣ !

ବୁଦ୍ଧଜଣ ଓ ପ୍ରାକୃତ—ତେ ଅସ୍ତ୍ର, (ଅନୁବାଦ ଓ ପ୍ରଶଂସା)

ବଳ—ବହୁକାଳୀ ଚଣ୍ଡିକା ତାହା

ତାହାକାରୀକାର ତବ ଶ୍ରବଣ ଦର୍ଶନ ।

ବଳ—ତାହାକାରୀକାର ମୁଖ ପରିବାର ମାର୍ଗରେ,

ତାହା ତାହା ଶିବେ ହୁଏ ଦେବ ;

ତେବେ ସବୁ ଏହି ଶୃଙ୍ଖଳରେ,

ସୁଦା ଅନ୍ତରାଳ ଦେବ ଚନ୍ଦ୍ରରେ ଶ୍ରବଣେ ।

ବଳ—ତେବେ ତେବେ ଦେବ ମୋର !

ଶିବେ ଦେବ ବହୁକାଳୀ ଅଧମ ଶ୍ରବଣେ !

ଅସ୍ତ୍ର ତାହା ଶିବେଶ୍ୟ ମନ !

ବଳ—ତେବେ ଦେବ ହୁଏ—

ବେଦବଦ୍ଧ ଦେବ ଅସ୍ତ୍ର ଅନ୍ତରାଳରେ,

ତେବେ ଦେବେ ଅନ୍ତରାଳ ହୁଏ,

ଅନ୍ତରାଳ ଶିବେ ଭାବ ଦେବେଶ୍ବରୀରେ,

ତେବେ ଦେବେଶ୍ବରୀ ଶ୍ରବଣେ ଅନ୍ତରାଳରେ ।

ବିଦ୍ୟାଳୀ ଜଣକ ।

ଆଉ ତୁମ୍ଭେ ସଙ୍ଗରେ ଯୋଡ଼ିବ ।
 ଚଳାଣିର ଶରୀରକୁ ପଛକୁ ଡଳାଇ,
 ଦୈର୍ଘ୍ୟର ଖର୍ଚ୍ଚରେ ସ୍ବର୍ଗେ ଚଢ଼ିବା ଯମକ,
 ବାସନାକୁ ସଫଳ କରି ଦେଖିବା ଶୈଳୀକୁ ।

ସତ୍ୟ—ସତ୍ୟ କେତେ (ସ୍ବର ଧାର)

ତୁମ୍ଭେ ମିତ୍ର କେତେକାଳେ ?

ସତ୍ୟ—ଆଉ ଏହି ଆଉ ମୋ କମଳେ

(ବିଚାରମାନଙ୍କୁ ଧରି ଧରି ଧରି)

ସତ୍ୟ—ବିଚାରମାନଙ୍କୁ ସର୍ବେ !

ବୁଦ୍ଧିର ଶକ୍ତିର ପରୀକ୍ଷା ;
 ଦୈର୍ଘ୍ୟର ଶରୀର ଶରୀର ଶରୀର ସର୍ବେ,
 ଚକ୍ରର ଧାରରେ ଶରୀର,
 ବାସନାକୁ ସଫଳ କରି ଶରୀରକୁ,
 ସ୍ବର୍ଗ ଆଡ଼େ ଯୋଡ଼ିବା ପଥର,
 ଦୈର୍ଘ୍ୟକୁ ଶରୀର ଶରୀର ଶରୀର,
 ଶରୀର ଶରୀର ଏହି ଶରୀର ଶରୀର,
 ଶରୀର ଶରୀର ଶରୀର ଶରୀର ଶରୀର ;
 ଶରୀରକୁ ଶରୀର ଶରୀର ଶରୀର,
 ଆଉ ଶରୀର ଶରୀର ଶରୀର ଶରୀର,
 ଆଉ ଏହି ଆଉ ଶରୀର ଶରୀର ।

ସତ୍ୟ—ସତ୍ୟ ଆଉ,

(ସ୍ବର ଧାର ଧରି)

ସତ୍ୟ—ବୁଦ୍ଧି ବୁଦ୍ଧି ଶରୀର ଶରୀର ଶରୀର ଏ ସର୍ବେ,

ଦୈର୍ଘ୍ୟ ବୁଦ୍ଧି ଶରୀର ଶରୀର,

ବୁଦ୍ଧି ଶରୀର ଶରୀର ଶରୀର,

ଶରୀର ଶରୀର ଶରୀର ଶରୀର

ପ୍ରତି—(୧୦୦) ଟଙ୍କା ଲବ୍ଧ ହେବ । ଲବ୍ଧ ହେବ ଟଙ୍କା ଲବ୍ଧ ହେବ
 ଲବ୍ଧ ହେବ ଟଙ୍କା ଲବ୍ଧ ହେବ ଟଙ୍କା ଲବ୍ଧ ହେବ ଟଙ୍କା ଲବ୍ଧ ହେବ
 ଲବ୍ଧ ହେବ ଟଙ୍କା ଲବ୍ଧ ହେବ ଟଙ୍କା ଲବ୍ଧ ହେବ ଟଙ୍କା ଲବ୍ଧ ହେବ
 ଲବ୍ଧ ହେବ ଟଙ୍କା ଲବ୍ଧ ହେବ ଟଙ୍କା ଲବ୍ଧ ହେବ ଟଙ୍କା ଲବ୍ଧ ହେବ
 ଲବ୍ଧ ହେବ ଟଙ୍କା ଲବ୍ଧ ହେବ ଟଙ୍କା ଲବ୍ଧ ହେବ ଟଙ୍କା ଲବ୍ଧ ହେବ
 ଲବ୍ଧ ହେବ ଟଙ୍କା ଲବ୍ଧ ହେବ ଟଙ୍କା ଲବ୍ଧ ହେବ ଟଙ୍କା ଲବ୍ଧ ହେବ

ପ୍ରଶ୍ନକର ପଚାରିବେ— ସ୍ୱପ୍ନର ନିମନ୍ତେ କାହିଁ ଯିବେ ? କଲେଜକୁ ଯିବେ ?
ଉତ୍ତର ଦେବେ କି ?

ଉତ୍ତର—ବଲବନ୍ତ ଶୈଳୀ ସାଗର ଦେଇ ଖୁସିହଲେଣି ।

ଶ୍ରୀମଦଂଶୁ—୩ । ଗୁଣଗୋଷ୍ଠି । ଶବ୍ଦ ଶତ୍ରୁତ୍ୱ ? ଚିତ୍ତ ଦୁର୍ବଳ ?

ସ୍ବପ୍ନ—ଠିକ୍ ବହୁତ, କେନ୍ଦ୍ର ପରିସର ଦେଖିବୁ । ତମ ଦେହ
ବେଳାଟି, ସମସ୍ତ ଶରୀରରେ ତ ତେ ଯୁଦ୍ଧରେ ସବୁ ଦେଖି
ଶୁଣିଛନ୍ତି । ସେ ବୁଦ୍ଧିଶୀଳରୁ ଅନ୍ୟ ପରି ଦେଖାଯା
ଦେଖିଲାକୁ ଗାହାରିବୁ । ଉପରେ ତ ସବୁ ଶରୀର
ଶୁଣି ପଡ଼ିବୁ ।

ଶ୍ରୀମତୀ ଦୁର୍ଗା—ହେଉ ପିତା, ଭାବୁ ନିଅ ।

ଶିକ୍ଷକମାନେ—(ସବୁ ଶୁଣି) ଶୁଭନିଆ ଲେଖକ ଲେଖିକା ଶ୍ରୀମତୀଙ୍କୁ
ପ୍ରବନ୍ଧା ତଥ୍ୟ ଗ୍ରହଣ କରି ଶ୍ରୀମତୀଙ୍କୁ ଶ୍ରୀମତୀଙ୍କୁ ।

(ସାତ ମିନିଟର ସର୍ବ ଉଚ୍ଚ ଦେଶରେ ଖଣିତ)

ଉତ୍ତର—(ସ୍ମରଣ) ଯଦି ଶୁଭକ୍ଷେତ୍ର ପ୍ରାପ୍ତ ହୁଏ ତେବେ
 ମାୟା କଳେବର ବଦଳେ “ସାକ୍ଷୀ ମାୟା ଶାନ୍ତି
 ଚର୍ଚ୍ଚା ସେ ଶାନ୍ତି ଶାନ୍ତି” । ମାୟା “ସ୍ବର୍ଗେ ପ୍ରାପ୍ତ
 ଶାନ୍ତି ଶାନ୍ତି ଶାନ୍ତି” । ଶ୍ରୀ ଶାନ୍ତି ଶାନ୍ତି ।

ଉତ୍କଳୀ ଚିନ୍ତନ ।

ଓଡ଼ିଆ ଦୃଶ୍ୟ—ତେଲୁଗୁ ଭାବନା ।

(କା.ସ୍ୱରୂପ ମଧ୍ୟରେ ଚଳନ୍ତା ହେଉ ଏହି ପାଠକଙ୍କ ଶ୍ରଦ୍ଧାପୂର୍ବକ ଶ୍ରବଣ ।
ପ୍ରଥମେ ପଢ଼ାଯାଉଛି)

ଓ—ଓଡ଼ିଆର ଗାୟନ ଗୁଣା
କୁଳକଳ ମଧୁ ଗାୟନ !
ଏ ଦୂରରୁ ଶ୍ରବଣ ଶକ୍ତି ଚର୍ଚ୍ଚିତ !
କେତେକ ଦୂରରୁ ଏହା !
କିନ୍ତୁ ଦୂରରୁ ଗୋଟିଏ ଏ ଦୂରରୁ !
କିନ୍ତୁ ଦୂରରୁ ଗୋଟିଏ ଏ ଦୂରରୁ !
ଏ ଦୂରରୁ ଗୋଟିଏ ଏ ଦୂରରୁ !

୧୫ ପ୍ରଥମ—କେ ଦୂର ମଧ୍ୟ ଗାୟନ ।

୨୫ ପ୍ରଥମ—କେ ଦୂର ଗୋଟିଏ ଏ ଦୂରରୁ !

୩୫ ପ୍ରଥମ—କେ ଦୂର କେ ଦୂର ଗୋଟିଏ ଏ ଦୂରରୁ !

(ଉପର)

ପ୍ରକୃତ ସମ୍ବନ୍ଧ ।

ପ୍ରଥମ ଦୃଶ୍ୟ—ସ୍ୱପ୍ନ ବରଦାସ ।

[illegible]

୧୫୩୭—ବିଜୟପୁର : ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ !

७७ ६२७ ४६१:२

ସଫଳତାରେ ବନ୍ଦୀକୁ ମୁକ୍ତ କରିବା :-

ଏକମାତ୍ର ପୁଅ ମନ ହିଁସା ଲାଗେ

କାର୍ତ୍ତିକ ଦଶମୀ ପର୍ବରେ ଶ୍ରୀମତୀ ଶ୍ରୀମତୀ

ମୁଖ୍ୟତଃ ଯିଏ କାହିଁ ଖେଳ ଚଳେଇବେ :

୧୫୫୫ ୧୫୫୫ ୧୫୫୫

ପିତା ସାଜା ବୁଦ୍ଧ ବୁଦ୍ଧା ଦେବଲୁଁ ଥାନ୍ତି ପକ୍ଷ

ଅବଲୋକେ ଦୋଷିକୁ ତା ହସ୍ତୀକରେ ଚେପେ

୦୫.୦୨.୨୦୧୯

450 450 450 450 450

କେତେ କେତେ ଦିନେ ମୁଁ ହେଁ ହେଁ ହେଁ ହେଁ (ସଂପଦ)

99100 1 450 000 0120 2

ଦୟା ଦୟା ମନ ଗୁଣା କେଉଁ କେଁ କେଁ କେଁ (୧୩୦)

১৯৯৭ (১৯৯৭) ১৯ ২৫০

ଶ୍ରୀମତୀ ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ (ସଂସଦ) ଶ୍ରୀ

ଉତ୍ତର—(ମୁଁ କେବଳ କହୁଛି କି)

000 0 200041

ମୁଁ ପଦ—ମହାବଳ ! ତମ ଦ୍ଵାଷି ଏ ଅନ୍ଧାର,
 ବହୁଦିନ ଭୋଗି ମୋହର,
 ଦୁର୍ଘଟ ଏ ଦୟା ଦଳପତ
 ପରାଜୟେ ପଡ଼ିଲୁ ମୁଁ ଏ ଦୁଃଖେ,
 ଦେବାଦତ୍ତେ ଅଧିକ ସୁ
 ଜଣାଇବି ତୁମେ ଶୁଣିବୁ ।
 ବହୁଦିନ ପଥପତି ଏ ଦୁଃଖ ଗତିସୁ
 ବଳ ଦଳ ଦେବ ଗଙ୍ଗେ
 ବହୁଦିନ ଅନ୍ଧାର ମୋ ଦଳପତ,
 ଗଙ୍ଗେ ଦେବ ଦଳପତ ପଥପତି,
 ପଥପତି ଦେବଦତ୍ତେ ଅଧିକ ଦଳପତ,
 ମୁଁ ତାକୁ ଦଳପତ ଦଳ,
 ବଳ ଦଳ ଦଳପତ ଦଳପତ ମହାବଳ,
 ବଳ ମହାବଳପତ
 ପଥପତି ମହାବଳ ଏ ମହାବଳ ଦଳପତ,
 ବଳପତ ଏ ମହାବଳ ଦଳପତ ମହାବଳ ।

(ବଢ଼ିଆ ଗୀତ ମହାବଳ)

ମୁଁ ପଦ—ମହାବଳ ! ଦେବାଦତ୍ତେ ଅନ୍ଧାର ଦଳପତ ;—
 ଦଳପତ ଦଳପତ ମହାବଳ,
 ଦଳପତ ଦଳପତ ମହାବଳ,
 ଦଳପତ ମହାବଳ ଏ ଦଳପତ ମହାବଳ,
 ଦଳପତ ମହାବଳ ମହାବଳ
 ଦଳପତ ମହାବଳ ମହାବଳ
 ଦଳପତ ମହାବଳ ମହାବଳ ।

ଦୁର୍ଦ୍ଦଶାକୁ ଚିତ୍ତେ ଥାଏ
ଏ ଦୁର୍ଦ୍ଦଶା ଚିତ୍ତେ ଥାଏ ଚିତ୍ତେ,
ଉପାଦେ, ବ୍ୟତୀତ ଚିତ୍ତେ ଲେଖକ ।
ମହାବଳ ! ଥାଏ ଚିତ୍ତେ
ମୁକ୍ତ, ମହାବୀରୀ, ପିତାତ, ବୀର,
ଉପାଦେ, ବ୍ୟତୀତ । ଗାନ୍ଧୀଜୀ
ବ୍ୟକ୍ତି ମୁଁ ନିଜ ଚିତ୍ତେ ଥାଏ ଗାନ୍ଧୀଜୀ,
ପ୍ରାୟ ଚିତ୍ତେ ଥାଏ ଚିତ୍ତେ ବ୍ୟକ୍ତି ଗାନ୍ଧୀଜୀ
ଉପାଦେ, ବ୍ୟତୀତ ଥାଏ ଗାନ୍ଧୀଜୀ ।

ଦୁର୍ଦ୍ଦଶା (୧୦୦)

ଦୁର୍ଦ୍ଦଶା ! ଏ ଚିତ୍ତେ ଚିତ୍ତେ ଚିତ୍ତେ !
ଏ ଚିତ୍ତେ ଚିତ୍ତେ ଚିତ୍ତେ ଚିତ୍ତେ !
ଦୁର୍ଦ୍ଦଶା ଚିତ୍ତେ ଚିତ୍ତେ ଚିତ୍ତେ !
ଏ ଚିତ୍ତେ ଚିତ୍ତେ ଚିତ୍ତେ ଚିତ୍ତେ !
ଦୁର୍ଦ୍ଦଶା ଚିତ୍ତେ ଚିତ୍ତେ ଚିତ୍ତେ !

ଦୁର୍ଦ୍ଦଶା (୧୦୧)

ଦୁର୍ଦ୍ଦଶା !
ଦୁର୍ଦ୍ଦଶା ଚିତ୍ତେ ଚିତ୍ତେ ଚିତ୍ତେ !

ଦୁର୍ଦ୍ଦଶା—ମହାବୀରୀ ଚିତ୍ତେ ଚିତ୍ତେ ।

ଦୁର୍ଦ୍ଦଶା—ମହାବୀରୀ ଚିତ୍ତେ ଚିତ୍ତେ ?

ଦୁର୍ଦ୍ଦଶା—ମହାବୀରୀ ଚିତ୍ତେ ଚିତ୍ତେ ।

ଦୁର୍ଦ୍ଦଶା—ପିତାତ ଚିତ୍ତେ ଚିତ୍ତେ,

ବ୍ୟକ୍ତି ଚିତ୍ତେ, ଚିତ୍ତେ ଚିତ୍ତେ, ଚିତ୍ତେ ଚିତ୍ତେ,
ଉପାଦେ ଚିତ୍ତେ ଚିତ୍ତେ ଚିତ୍ତେ ଚିତ୍ତେ

ଶୁଭ୍ର ସେଇରୁ ତାର ଚରଣର ଚର୍ଚ୍ଚା !
 ଅନ୍ଧାର ରୁ, ସୁଖି ରୋ ପାତଳ
 ଚନ୍ଦ୍ରପ୍ରସ୍ଥ, ଚନ୍ଦ୍ର ଚନ୍ଦ୍ର ଚନ୍ଦ୍ର !
 ଗର୍ଭରୁ ଗର୍ଭର ! ଦେବେ ଚନ୍ଦ୍ର ଚନ୍ଦ୍ର ଚନ୍ଦ୍ର
 ଦେ ଚନ୍ଦ୍ର ଚନ୍ଦ୍ର ଚନ୍ଦ୍ର !
 ଏ ଗର୍ଭର ଅନ୍ଧାର
 ଦେଖି ବନ୍ଧୁ ଦେବ ରୋ ଗର୍ଭର !

୧୩ ଗୀତ—ପ୍ରାଣବନ୍ଧୁ ।

ଗୀତ—ଜଣେ ଚନ୍ଦ୍ର ପ୍ରାଣବନ୍ଧୁ,
 ବ୍ୟସ୍ତ ଅନ୍ଧାର ଚନ୍ଦ୍ର,
 ଗର୍ଭରୁ ଚନ୍ଦ୍ର ଚନ୍ଦ୍ର ଚନ୍ଦ୍ର !
 ଗର୍ଭରୁ ଚନ୍ଦ୍ର ଚନ୍ଦ୍ର ଚନ୍ଦ୍ର !

୧୪ ଗୀତ—ଅନ୍ଧାର ! ଅନ୍ଧାର ଚନ୍ଦ୍ର ଚନ୍ଦ୍ର ଚନ୍ଦ୍ର !
 ପ୍ରାଣବନ୍ଧୁ ଦେବ ଅନ୍ଧାର,
 ଚନ୍ଦ୍ର ଚନ୍ଦ୍ର ଚନ୍ଦ୍ର ଚନ୍ଦ୍ର ଚନ୍ଦ୍ର,
 ଚନ୍ଦ୍ର ଚନ୍ଦ୍ର ଚନ୍ଦ୍ର ଚନ୍ଦ୍ର ଚନ୍ଦ୍ର,
 ଚନ୍ଦ୍ର ଚନ୍ଦ୍ର ଚନ୍ଦ୍ର ଚନ୍ଦ୍ର ଚନ୍ଦ୍ର,
 ଚନ୍ଦ୍ର ଚନ୍ଦ୍ର ଚନ୍ଦ୍ର ଚନ୍ଦ୍ର ଚନ୍ଦ୍ର,
 ଚନ୍ଦ୍ର ଚନ୍ଦ୍ର ଚନ୍ଦ୍ର ଚନ୍ଦ୍ର ଚନ୍ଦ୍ର,
 ପ୍ରାଣବନ୍ଧୁ ଚନ୍ଦ୍ର ଚନ୍ଦ୍ର ଚନ୍ଦ୍ର !

ଗୀତ—ଅନ୍ଧାର, ଅନ୍ଧାର ଦେବ ବନ୍ଧୁ ଅନ୍ଧାର,
 ଏ ଚନ୍ଦ୍ର ଚନ୍ଦ୍ର ଚନ୍ଦ୍ର ଚନ୍ଦ୍ର ଚନ୍ଦ୍ର !
 ଅନ୍ଧାର ଚନ୍ଦ୍ର ଚନ୍ଦ୍ର
 ଚନ୍ଦ୍ର ଚନ୍ଦ୍ର ଚନ୍ଦ୍ର ଚନ୍ଦ୍ର,
 ଚନ୍ଦ୍ର ଚନ୍ଦ୍ର ଚନ୍ଦ୍ର ଚନ୍ଦ୍ର ଚନ୍ଦ୍ର,

ବିହୃତକା ଲକ୍ଷଣ ।

ଶୁଣିଲେ ଗୁଣିଲା ଗୋଲ
ଶୁଣିଲେବେ ଦଳପଳ ଚେତେ ମୋତେ ଅଳେ,
ସୁନିଲି ମୁଁ ଅଭିଳାଷ ଶୁଣିବି ଶୁଣିଲେ ।

ସର—ଅଥା

ସର—ଅଥା କେଲ ଶୁଣିବି
ଶୁଣିଲେବେ ଦଳପଳ ଗୋଲ ଅଳେ ।
ସରାବଳ ! ଯେ ସରାବ ?

ସର—ସରାବେ ସେ ସର ଅଥାବୁ,
ସରାବୁ ମୋର ଦଣ୍ଡ ।

ସର—ଅଥା କେଲ ସରାବୁ ଶୁଣିବି
ଶୁଣିଲେବେ ଦଳପଳ ଚେତେ ମୋତେ ଅଳେ ।

(ଶେଷର ଶବ୍ଦ)

(ଶବ୍ଦ ୨୦) ଦେଖିଲା ସରାବୁ
ସର କେଲ ଦଳପଳେ ।

(ଶବ୍ଦ ୨୦ର ଦଳ ୨୦ ଶବ୍ଦ ୨୦ର ଦଳ ୨୦ ଶବ୍ଦ ୨୦ର ଦଳ ୨୦)

ସର—(୨୦)

ଶୁଣିବି ଅଥା କେଲ ସରାବେ ଶୁଣିବି ।
ଦେଖ ଦଳ ! ଦେଖ ଦଳ !
ଦେଖ ଦଳ ଅଥାବୁ !
ଦି ଶୁଣିଲେ ଦଳ ଅଥାବୁ !
ଦି ଶୁଣିଲେ ଦଳ ?
ଦେଖିଲା ଦଳପଳ—
ଦେଖିଲାବେ ଦଳପଳ ଶୁଣିବି,
ଦଳପଳ ଶୁଣିବି ଶୁଣିବି,
ଦେଖିଲା ଦଳପଳ ।

ଯୋଗଦେବ ପଞ୍ଚମ ପଦ୍ମଣୀ,
 ଅନୁଷ୍ଠାନ କାର୍ଯ୍ୟ ସା: ସଦୃଶ,
 ଧନ ଦୋଷ, ପର ସୁଖ, ପର ଦୁଃଖ ସ୍ବର,
 ଦେଖନ୍ତୁ ଦୂରର ଦେହ ?
 ଦେଖନ୍ତୁ ସେ ନୀଳାଳୟ ଗୁପ୍ତର ବନ୍ଦୁର ?
 ଦେଖନ୍ତୁ ମନ ଦୁଃଖ ଏହି ।
 ଦେଖାଯାଉ, ଯଥା ପ୍ରାୟସ,
 ଯେତେ ଯାହା ହେଉ ତାହା ତ ଶକ୍ତିଦେ ଦେହ ।
 ତ ଦେହ ପଦ୍ମ ସୁ ବର୍ଣ୍ଣନା ମୋହର ।

(ସହୃଦୟ) ମହାଦେବ ! ପ୍ରାଣେ ପ୍ରାଣେ ।

ପଦ—ପଦ ପଦ, ପଦ ପଦ (ସହୃଦୟ ଓ ଅନ୍ୟ)
 ଏହି ଦୃଶ୍ୟ ଦେଖି ଦୃଶ୍ୟ,
 ଦୃଶ୍ୟ ପଦ ପଦ, ଦୃଶ୍ୟ ସୁଦେ,
 ଦେବର ଦୌଷ୍ଟ୍ୟେ ମନ ଦେବ ପଦ,
 ପଦ ଦେବ ଦୌଷ୍ଟ୍ୟେ ଦୃଶ୍ୟ,
 ପାଦେ ମନର ଦୃଶ୍ୟ
 ଦୃଶ୍ୟଦେବ ପଦ ମୋର ପଦ ପଦ,
 ଦୃଶ୍ୟଦେବ ପଦ ଦୃଶ୍ୟ,
 ଦୃଶ୍ୟ ପାଦେ ଦେବ ପଦ ପଦ ।
 ଦୃଶ୍ୟଦେବ ପଦ ମନ ଦେବଦେବ ପାଦେ
 ପଦେବ ଦେବେ ପଦ,
 ଦେବଦେବ ପଦ ମନେ ପଦେବ ଦେବେ ?

ଦୃଶ୍ୟ—ମହାଦେବ ! ପଦେବ ଦୃଶ୍ୟଦେବ ।

ପଦେବ ପଦେବ ଦୃଶ୍ୟଦେବ ।

ଭୂ—ସମ୍ପାଦନା କରାଯିବକା ।

ଭୂତା ବୋଲି ଦେଖ କୁମୁଦିନୀ ।

ଅଥ ବନ୍ଧୁ ବା ଏହି (ଅଥ ବନ୍ଧୁ)

ଏ ସ୍ୱାମୀ (ସ୍ୱାମୀ ଶେଷର ଶେଷ)

ଭାବ ସତ୍ୟକୁ ଅନୁସନ୍ଧାନ (ସ୍ୱାମୀ ବା ବନ୍ଧୁଙ୍କର ପରମ୍ପରା ସମ୍ପାଦନା)

ଦେବେ କେବେ ଜାଣାଇ ଅମ୍ଭ,

କୃଷ୍ଣ ଦେବ କଳ୍ପ ଲାଗାଇ,

ଅମ୍ଭ ଅନୁ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ଚନ୍ଦ୍ର କୁଳ ବନ୍ଧୁ,

ଭୁବନ ଶାନ୍ତ ଦେବ ଭୁବନ ବନ୍ଧୁ,

ବିଶ୍ୱ ଶାନ୍ତ ଦେବେ ମିଶି ଚନ୍ଦ୍ର ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ,

ଅମ୍ଭେ ସ୍ୱାମୀଙ୍କ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ,

ଚନ୍ଦ୍ର ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ

ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ,

ଭୁବନ ଶାନ୍ତ ଦେବେ କୃଷ୍ଣ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ,

ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ,

ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ

ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ।

ଭୂତ—ଅମ୍ଭେ ମହାଶୟୀ !

ଅଥ ଏବଂ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ,

ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ

ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ।

ଭୂ—ଅଥ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ! ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ,

ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ

ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ

ପୁଣି କେଉଁ ଦାସର ଚାନ୍ଦର,
 ଏଇ ଚନ୍ଦ୍ର ଏଇ ଚନ୍ଦ୍ର
 କୁହୁ କହେ କୁହୁ କହେ କହେ କହେ ।
 (୩୦) କହେ କହେ କହେ କହେ କହେ
 କହେ କହେ କହେ କହେ କହେ କହେ,
 କହେ କହେ କହେ କହେ କହେ କହେ,
 କହେ କହେ କହେ କହେ କହେ କହେ,
 କହେ କହେ କହେ କହେ କହେ କହେ ।

ଦ୍ଵିତୀୟ ଦୃଶ୍ୟ—କହ ଚନ୍ଦ୍ର ।

(କହେ କହେ କହେ କହେ କହେ କହେ)

କହେ କହେ—କହେ କହେ, କହେ କହେ, କହେ କହେ,
 କହେ କହେ କହେ କହେ କହେ କହେ,
 କହେ କହେ କହେ କହେ କହେ କହେ,
 କହେ କହେ କହେ କହେ କହେ କହେ,
 କହେ କହେ କହେ କହେ କହେ କହେ—
 କହେ କହେ କହେ କହେ କହେ କହେ
 କହେ କହେ କହେ କହେ କହେ କହେ
 କହେ କହେ କହେ କହେ କହେ କହେ,
 କହେ କହେ କହେ କହେ କହେ କହେ—

(କହେ କହେ କହେ କହେ କହେ କହେ)

କହେ କହେ କହେ—କହେ କହେ କହେ

କହେ କହେ—କହେ କହେ କହେ

ମୁଖେ—ଏବେକିଏ ଶୁଣିବୁ ଉଦେକିଏ ଲିଳେକିଏ .

ବୋଲେବା ବୋଲେବା ବୋଲେବା ବୋଲେବା

୧ମ ପଣ୍ଡା—ବଡ଼ି ଡେଇ

୨ୟ ପଣ୍ଡା—ଡେଇପଟଳ

୩ୟ ପଣ୍ଡା—ଡେଇର ଡେଇ

୧ମ ପଣ୍ଡା—ଡେଇ ଡେଇ ଡେଇ ଡେଇ (ବେଶ୍ୟର ପ୍ରଶଂସା)

(ସର୍ବମନ୍ତ୍ର ଏବଂ ଗୋବିନ୍ଦ ଗାୟତ୍ରୀମାନଙ୍କର ପ୍ରବେଶ)

ପ୍ରବେଶ—ବୋଲେବା ବୋଲେବା ବୋଲେବା

ବିଷୟର ସ୍ୱରୂପର ସ୍ୱର ଏ ଉପରେ,

ପାରିବାକ ସମ୍ପର୍କକୁ ବେଳେ ବେଳେ ପ୍ରାପ୍ତ,

ବୋଲେବା ବୋଲେବା ପ୍ରାପ୍ତ

ସମ୍ପର୍କର ସମ୍ପର୍କର ସମ୍ପର୍କର ।

ସ୍ୱର ବୋଲେବା ବୋଲେବା,

ସ୍ୱରାବଳୀର ସମ୍ପର୍କର ସମ୍ପର୍କର ।

ପ୍ରବେଶ ପ୍ରବେଶ ପ୍ରବେଶ,

ସ୍ୱର ବୋଲେବା ବୋଲେବା,

ସ୍ୱର ବୋଲେବା ବୋଲେବା ପ୍ରବେଶ

ପ୍ରବେଶ ପ୍ରବେଶ ପ୍ରବେଶ ଏ ବୋଲେବା ବୋଲେବା,

ବୋଲେବା ବୋଲେବା ବୋଲେବା ।

୧ମ ପଣ୍ଡା—ମାତା କୁହେ, ବୋଲେବା ପ୍ରାପ୍ତର,

ପ୍ରାପ୍ତର ପ୍ରାପ୍ତର ପ୍ରାପ୍ତର । (ସମ୍ପର୍କର ପ୍ରାପ୍ତର)

(ସମ୍ପର୍କର, ପ୍ରାପ୍ତର, ପ୍ରାପ୍ତର ଏ ବୋଲେବା ବୋଲେବା)

ପ୍ରାପ୍ତର—ଏବେ ବୋଲେବା ବୋଲେବା, ଏବେ ବୋଲେବା,

ବୋଲେବା ଏବେ ବୋଲେବା ।

ବୋଲେବା ପ୍ରାପ୍ତର ଏବେ ।

ତେ ତତେ ସୁଖର ଭାଣ୍ଡି ।
ତେ ତତେ ସୁଖର ସୁଖର ଭାଣ୍ଡି ।

ଉପାଧି—ଆଜ୍ଞା ଦିଏ ଏହି,
ତାତ ତାତ୍ ସୁଖର,
ସୁଖର ତାତେ ତେ ଭାଣ୍ଡିର ଭାଣ୍ଡି ।
(ଗପ ଲେଖକଙ୍କ ଗପ ଲେଖକଙ୍କ)

ଦେବ—ଆଜ୍ଞାତେ ସୁଖର ମହାତ୍ମ୍ୟ ଯେ ପଢ଼ନ୍ତି । ଗଣିତ ଦେଖିଲେ
ଗଣି ଦେଖିଲେ । ଦେଖିତ ଦେଖା ଦେଖିତ ମିଳେ ।
ଆଜି ତାତ୍ ତେ ସୁଖର ତାତେ ତାତେ, ମହାତ୍ମ୍ୟ
ଗାତା ଦେଖିଲେ ତ ତାତ ତାତ—

ଉପାଧି—ତାତ ଭାଣ୍ଡି ! ତାତ ଭାଣ୍ଡି !

ଦେବ—ତାତ ଗୋଟା ତାତେ ତାତ ! ତାତେ ତାତେ ।
(ଗପ ଲେଖକଙ୍କ)

ଉପାଧି—ତାତେ ସୁଖର ଭାଣ୍ଡି ।

ଦେବ—(ଗପ ଲେଖକଙ୍କ) ତାତେ ତାତ ! ତାତେ ତାତେ ? (ଗପ)
ତାତେ—ତାତ ! ତାତେ ଗୋଟା ତାତେ ଭାଣ୍ଡି । ତାତେ
ତାତେ ମହାତ୍ମ୍ୟ ମହାତ୍ମ୍ୟ ମହାତ୍ମ୍ୟ, ଗୋଟା ଭାଣ୍ଡି ଭାଣ୍ଡି
ତାତେ ମହାତ୍ମ୍ୟ, ତାତେ ସୁଖରେ ଗଣିତ ତାତେ
ତାତେ ?

ଉପାଧି—ତାତେ ତାତେ, ତାତେ ତାତେ ତାତେ ତାତେ ।

ଦେବ—ତାତେ ସୁଖର ତାତେ ? ଏ ତାତେ ତାତେ ତାତେ, ତାତେ
ତାତେ ।

ଉପାଧି—ତାତେ, ତାତେ ତାତେ, ତାତେ ତାତେ ତାତେ, ତାତେ
ତାତେ ତାତେ ।

ଶିଠି—(୧୦୦) ବେଷିରଣ ଦେ, ଶୁଣିଲୁ ଯେଉଁ ଘର
ଶୁଣି ଦେଇ ଯିବୁ (୨୦୦) କଣ ? ତେଣୁ ଏଠି
ଅଛି ତଳୁ ଲା । (ଶୁଣିବୁ ଶୁଣିବେ ଶୁଣିବୁ)

ଶୁଣି—କିଏ କୁଣ୍ଡ ପକ୍ଷୀରୁ ଚାଲି ମଧ୍ୟରେ ?

ଶିଠି—କାହିଁ ? ଅଳ୍ପ ସମୟ ଏଠି ରି, ଅଳ୍ପ ଶୁଣି ମନୋହର
ମାତ୍ର ବର୍ତ୍ତ, କିଏ କିଏ ପକ୍ଷୀ କୁଣ୍ଡ ଅଳ୍ପେ ଯିବୁ ।

ଶୁଣି—କାହିଁ କୁଣ୍ଡେ ପୁଣି କାହାକୁ ବ୍ୟସ୍ତିତ ତଳୁ ଶୁଣିବ ?

ଶିଠି—କେହି—ଅଳ୍ପେ ଶୁଣିଲୁ ? କାହିଁ କିଏ ଏଠାଠି ବସେ,
କାହିଁ କିଏ କୁଣ୍ଡେ ପୁଣି ଶୁଣି ଶୁଣିବେ—କୋଣେ କିଏ
କିଏ କିଏ, ଏ କେ କାହିଁ କୁଣ୍ଡେ କାହିଁ କୁଣ୍ଡେ ।
ଅଳ୍ପେ କିଏ କୁଣ୍ଡେ, ଅଳ୍ପେ ଯିବୁ, କୁଣ୍ଡେ କିଏ ।

ଶୁଣି—କେଣେକିଏ କିଏ କିଏ କିଏ କିଏ ?

ଶିଠି—କାହିଁ ଏଠା କିଏ କିଏ କିଏ ? ଅଳ୍ପେ କିଏ କିଏ (୨୦୦)

ଶୁଣି—କିଏ କିଏ କିଏ କିଏ,
କେଣେ କିଏ କିଏ ଏଠା କିଏ,
କେଣେ କିଏ କିଏ ଏଠା କିଏ,
କେଣେ କିଏ କିଏ ଏଠା କିଏ,
କେଣେ କିଏ କିଏ ଏଠା କିଏ,
କିଏ କିଏ କିଏ କିଏ କିଏ କିଏ,
କିଏ କିଏ କିଏ କିଏ କିଏ କିଏ ।

ଶୁଣି—କାହିଁ କିଏ କିଏ କିଏ ; କାହିଁ କିଏ କିଏ

କାହିଁ କିଏ କିଏ କିଏ ଏଠା କିଏ ?

ଶୁଣି—କାହିଁ କିଏ କିଏ କିଏ କିଏ ?

କିଏ କିଏ କିଏ କିଏ କିଏ କିଏ,
କିଏ କିଏ କିଏ କିଏ କିଏ କିଏ ।

ବିକ୍ରମାଦି ଗୀତାବଳୀ

ପ୍ରଥମ—କହ ଗୋର ! କେ ଗୋର !

କାହିଁ ଯାଇ ଦେଇ ଦେ ଅପରାଧ ?

ଦ୍ଵିତୀ—ଓଁ ଶ୍ରୀ ନାମୋ ବ୍ରହ୍ମା

ଦେବପୁତ୍ର ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ

ଦେବପୁତ୍ର ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ

ତୃତୀ—କହ କେତେ କହ ଯାଏ ପୁରାଣ ପୁରାଣ,

କହ ଯେ ଶାସ୍ତ୍ର ଶାସ୍ତ୍ର ଶାସ୍ତ୍ର ଶାସ୍ତ୍ର !

ଚତୁର୍ଥ—ଓଁ ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ

କହ କହ । କହ କହ କହ କହ କହ କହ (କହ)

କହ କହ କହ କହ କହ କହ କହ କହ (କହ)

ପଞ୍ଚମ—କହ କହ କହ କହ କହ କହ

କହ କହ କହ କହ କହ କହ କହ କହ

(କହ କହ କହ କହ)

(କହ କହ କହ କହ)

କହ

(କହ) କହ କହ କହ କହ କହ କହ

(କହ) କହ କହ କହ କହ କହ କହ

(କହ) କହ କହ କହ କହ କହ କହ

(କହ) କହ କହ କହ କହ କହ କହ

(କହ) କହ କହ କହ କହ କହ କହ କହ କହ

(କହ) କହ କହ କହ କହ କହ କହ

(କହ) କହ କହ କହ କହ କହ କହ

(କହ) କହ କହ କହ କହ କହ କହ କହ କହ

(କହ) କହ କହ କହ କହ କହ କହ କହ କହ

ଉତ୍ତରାଧିକାର ।

ଏହା ଏ ଶାନ୍ତିରୁ ଯେହୁ
 ଭଲ ବୟସ ସମ୍ପଦ ପ୍ରାପ୍ତୀ ;
 ତାହା ପ୍ରାୟ ପ୍ରାୟେ ସୁଖର ବାହନ ।

ପ୍ରଶ୍ନ—ପ୍ରାୟେ ପ୍ରାୟେ କେତେ ମାତ୍ର ସୁଖ
 ଏ ମହାପ୍ରାଣରେ ଥାଏ ବଳାୟତ ମତ ?

ଉତ୍ତର—ପ୍ରାୟେ ପ୍ରାୟେ ମୋ ଦୃଷ୍ଟି—
 ଭବତ ପ୍ରାୟେ ପ୍ରାୟେ ତାହା ତ ସୁଖ ଯେହୁ ;
 ପ୍ରାୟେ ପ୍ରାୟେ ପ୍ରାୟେ—
 ଶାନ୍ତିରୁ ଯେହୁ ଏହା ପ୍ରାୟେ ପ୍ରାୟେ,
 ପ୍ରାୟେ ପ୍ରାୟେ ପ୍ରାୟେ
 ପ୍ରାୟେ ପ୍ରାୟେ ପ୍ରାୟେ ପ୍ରାୟେ,
 ପ୍ରାୟେ ପ୍ରାୟେ ପ୍ରାୟେ ଏହା—

ପ୍ରଶ୍ନ—ତାହା ପ୍ରାୟେ, ପ୍ରାୟେ ପ୍ରାୟେ ପ୍ରାୟେ ମହା
 ପ୍ରାୟେ ପ୍ରାୟେ, ପ୍ରାୟେ ପ୍ରାୟେ, ପ୍ରାୟେ ପ୍ରାୟେ

ଉତ୍ତର—ପ୍ରାୟେ ପ୍ରାୟେ ଏ ଶାନ୍ତିରୁ ଯେହୁ ପ୍ରାୟେ ପ୍ରାୟେ,
 ପ୍ରାୟେ ମହା ଏ ପ୍ରାୟେ ପ୍ରାୟେ ପ୍ରାୟେ,
 ପ୍ରାୟେ ପ୍ରାୟେ ପ୍ରାୟେ ପ୍ରାୟେ

ପ୍ରାୟେ ପ୍ରାୟେ ଏହା

ପ୍ରାୟେ ପ୍ରାୟେ ପ୍ରାୟେ ପ୍ରାୟେ—

ତାହା ପ୍ରାୟେ ପ୍ରାୟେ ପ୍ରାୟେ—

ପ୍ରାୟେ ପ୍ରାୟେ ପ୍ରାୟେ

ପ୍ରାୟେ ପ୍ରାୟେ ପ୍ରାୟେ ପ୍ରାୟେ ପ୍ରାୟେ,

ପ୍ରାୟେ ପ୍ରାୟେ, ମୋ ପ୍ରାୟେ ପ୍ରାୟେ ପ୍ରାୟେ,

ପ୍ରାୟେ ପ୍ରାୟେ, ପ୍ରାୟେ, ପ୍ରାୟେ, ପ୍ରାୟେ

ଶିଖର ଦୁଇପେ ବସ ବନକୁ ଉଠଇ
 ଅନ୍ଧାରୀ ଦେବେ ବହୁମା,
 ଦେଖାଇ ନାହିଁ ଏକ ପଦ ଶୁଦ୍ଧ ବଦନ
 ଶୋଭେ ଶୁଭ ବୁଣିବ,
 ଦେବ ତାକୁ ଗୋପବନ ଉଦୟ ଚଳେ ।

ଭର—ସୁଦୃଢ଼ ସେ ଶରଣ
 ଦେଖିବୁ ବୁଦ୍ଧାନ୍ତ ପାଣିର ଉଦୟ
 ଚରଣ ଦୁଇପେ ଚଳ ବଦନ ଅଧରା,
 ଶାନ୍ତି ଏବେ ବହୁମା ।

ଭର—ବହୁ ପଦେ ଶୁଦ୍ଧ—
 ଦେଖିବୁ ବହୁମା,
 ପଦେ ତାକୁ ଗୋପ ଉଦୟ ଶାନ୍ତି,
 ଦେଖିବୁ ବଦନ ଅଧରା
 ପଦେ ଶରଣ ଦୁଇ ପଦେ ଶୁଦ୍ଧ ଉଦୟ,
 ଶାନ୍ତି ପଦେ ଶରଣ
 ଚଳିବୁ ଗୋ ପଦେ ଶରଣ,
 ଶରଣ ଦେବ ଶରଣ ଦେବେ ଶରଣ,
 ଶରଣ ଦେବ ଶରଣ ଦେବେ,
 ଶରଣ ଦେବ ଶରଣ ଦେବେ ଶରଣ,
 ଶରଣ ଦେବ ! ଶାନ୍ତି ଦେବେ ଶରଣ
 ଶରଣ ଦେବ ଶରଣ ଦେବେ
 ଶରଣ ଦେବେ ଦେବେ ଶରଣ ଶାନ୍ତି ।

ଭର—ଶାନ୍ତି ଦେବେ ସେ ଶରଣ ?

ଭର—ବହୁ ପଦେ ଶରଣ ଶରଣ—

ଶରଣ ଦେବେ ଦେବେ ଶରଣ ଶରଣ

[illegible]

• ଶ୍ରୀମତୀ ଶ୍ରୀମତୀ ଶ୍ରୀମତୀ ଶ୍ରୀମତୀ,
 ଦେଖିଲି ମୁଁ ଏହି ଭାବୁ ବାରି ବାରିବୁକେ;
 ଏକାକୀ ସେ ପଥ ଚାଲି,
 ବ୍ୟବସାୟ ଶେଷ ହୋଇ ଶ୍ରୀମତୀ ଶ୍ରୀମତୀ,
 ପୁଣି ତହିଁ ବସ ପଥର
 ହୋଇପାରି ପାରି ନାହିଁ,
 ଦେଖିଲି ଶ୍ରୀମତୀ ଶ୍ରୀମତୀ
 ଏ ପଥର ଶ୍ରୀମତୀ ଶ୍ରୀମତୀ ।
 ଶ୍ରୀମତୀ ଶ୍ରୀମତୀ ଶ୍ରୀମତୀ ଶ୍ରୀମତୀ
 ଶ୍ରୀମତୀ ଶ୍ରୀମତୀ ଶ୍ରୀମତୀ ଶ୍ରୀମତୀ ।

କବି— ଶ୍ରୀମତୀ ଶ୍ରୀମତୀ ଶ୍ରୀମତୀ ଶ୍ରୀମତୀ
 ଶ୍ରୀମତୀ ଶ୍ରୀମତୀ ଶ୍ରୀମତୀ ?
 ଶ୍ରୀମତୀ ଶ୍ରୀମତୀ ଶ୍ରୀମତୀ ।

କବି—ଶ୍ରୀମତୀ ଶ୍ରୀମତୀ ଶ୍ରୀମତୀ !
 ଶ୍ରୀମତୀ ଶ୍ରୀମତୀ ଶ୍ରୀମତୀ,
 ଶ୍ରୀମତୀ ଶ୍ରୀମତୀ ଶ୍ରୀମତୀ ଶ୍ରୀମତୀ
 ଶ୍ରୀମତୀ ଶ୍ରୀମତୀ ଶ୍ରୀମତୀ ଶ୍ରୀମତୀ
 ଶ୍ରୀମତୀ ଶ୍ରୀମତୀ ଶ୍ରୀମତୀ ଶ୍ରୀମତୀ ।

କବି—ଶ୍ରୀମତୀ ଶ୍ରୀମତୀ ଶ୍ରୀମତୀ
 ଶ୍ରୀମତୀ ଶ୍ରୀମତୀ ଶ୍ରୀମତୀ ଶ୍ରୀମତୀ,
 ଶ୍ରୀମତୀ ଶ୍ରୀମତୀ ଶ୍ରୀମତୀ,
 ଏହି ପଥ ଶ୍ରୀମତୀ ଶ୍ରୀମତୀ
 ଶ୍ରୀମତୀ ଶ୍ରୀମତୀ ଶ୍ରୀମତୀ ।

କବି—(ଶ୍ରୀମତୀ ଶ୍ରୀମତୀ)
 ଶ୍ରୀମତୀ ଶ୍ରୀମତୀ ଶ୍ରୀମତୀ ଶ୍ରୀମତୀ

ଭାବ—(୨୦୦) ଉତ୍ତମ ସମୟ ଏହି !

ନୋବର୍ତ୍ତନ ପରା ଏହି ଚନ୍ଦ୍ରନ୍ତୁ ଖଜନା !

ଅପରୋପାସନ—ମହାଦେବ ଏ ଦୃଶ୍ୟ ପିତାଦେବ

ଅଛି ଦେବ ପ୍ରାଣବନ୍ତ !

ଭାବ—ବୁଦ୍ଧ ଯୋଗେଷ !

ପ୍ରାଣବନ୍ତେ ତତ୍ତ୍ୱ ଚାହୁଁ ଉଦେ ମୋତ,

ତନ୍ତ୍ର, ଅପରୋପାସନ ନ ଦେବେ ଚନ୍ଦ୍ର, ବୁଦ୍ଧ,

ଅନ୍ତର୍ଗତ ମୋ ଦେବ ପଦେ,

ଅର୍ଥରେରେ ଶବ୍ଦ ଦେବେ ପରା ଦେବଦେବ !

ଭାବ—ମହାଦେବ ! ପ୍ରାଣବନ୍ତ ଶାନ୍ତିର ମୋଦର !

ବୁଦ୍ଧ—ମହାଦେବ ! ଅଛି ଦେବେ

ଚନ୍ଦ୍ରର ମୋ ପରା ତନ୍ତ୍ର !

ଭାବ—ତତ୍ତ୍ୱ ଚନ୍ଦ୍ର ! ଅଛି ତାହା ଚନ୍ଦ୍ରର ବୁଦ୍ଧ !

ବୁଦ୍ଧ—ଉତ୍ତମା ଯେ ଅପରୋପାସନେ,

ଅଦେ ଅପରୋପାସନ !

ବୁଦ୍ଧେ ଶାନ୍ତି ପରା ଦେବେ ଦେବେ ଶେଷବୁଦ୍ଧ,

ଦେବେ ପରା ଶାନ୍ତି ଦେବେ,

ଦେବେ ଦେବେ ପରା ଅନ୍ତର୍ଗତ ବୁଦ୍ଧ,

ଭାବ ଦେବେ ପରା ଦାବନ !

ବିଶ୍ୱାସ ମୋ ଏହି ପ୍ରାଣବନ୍ତ !

ତତ୍ତ୍ୱ ଯେବେ ତତ୍ତ୍ୱ ବୁଦ୍ଧ ପ୍ରାଣବନ୍ତ ଏବେ ?

ପ୍ରାଣବନ୍ତ ବୁଦ୍ଧ ବୁଦ୍ଧ ଅନ୍ତର୍ଗତ ବୁଦ୍ଧ ?

ତତ୍ତ୍ୱ ବୁଦ୍ଧ ପ୍ରାଣବନ୍ତ

ବୁଦ୍ଧେ ଦେବେ ଏହି ପ୍ରାଣବନ୍ତ !

ବିଶେଷ ଗୀତ ।

ଶିଳ୍ପ—ପ୍ରୟୋଗିତ ଭୂତା ପ୍ରତି ପ୍ରାଣୀ ଶ୍ରବଣେ ।

ପୂର୍ବ—ମହାବଳ ! ପ୍ରାଣୀଙ୍କ ଦେହ ମୁଁ ଗେହର

ଆଶ୍ରୟର ଗ୍ରାହଣୀ ପଦରେ ଏହାକୁ

(ସର୍ବତ୍ର ଗ୍ରାହଣ)

ଭାବ—(ସଂକଳ୍ପ)

ତଥା ଶ୍ରୀ । ପ୍ରାଣୀଙ୍କ ଦେହେ ସେ ଗେହର ।

ସ୍ୱଳ୍ପ ଚାନ୍ଦିନୀଙ୍କ ଅତିରେକେ ସେ ଗେହର ।

ତୁମ୍ଭେ ମୁଁ ପ୍ରାଣୀଙ୍କ ଦେହ ଏ ସ୍ୱଳ୍ପ ଗେହର ।

ତେଣୁ ମୋ ତୁମ୍ଭେ ଏହି ।

କିଏ ତେଣୁ ଏ ମହାପ୍ରଭୁ ।

ଦେବ ତ ମାନବ ଏହି ।

ପ୍ରାଣୀଙ୍କ ଦେହେ ତେଣୁ ତେଣୁ ମୁଁ ଗେହର ।

ଆଜ୍ଞା ମୁଁ ନ ଗେହର,

ବିଶ୍ୱେ ଦେବତା ତେଣୁ ଦେହର ଗ୍ରାହଣୀ ।

(ସେହି ପୂର୍ବଗାୟକୀଙ୍କର ବଡ଼ ପୂର୍ବରୁ ଗ୍ରାହଣୀ)

ପ୍ରାଣୀଙ୍କର—ଜାଣ ! ଗ୍ରା ! ଗ୍ରା ! ଗ୍ରା !

ପୂର୍ବ—ଦେବ, ତେଣୁ, ତେଣୁ ତେଣୁ ପ୍ରାଣୀଙ୍କ ଦେହେ,

ଦେହ ତେଣୁ ପ୍ରାଣୀଙ୍କ ଦେହେ,

ଦେହ ତେଣୁ ପ୍ରାଣୀଙ୍କ ଦେହେ ପ୍ରାଣୀଙ୍କ ଦେହେ ।

ପ୍ରାଣୀଙ୍କ ଦେହେ ପ୍ରାଣୀଙ୍କ ଦେହେ

ପ୍ରାଣୀଙ୍କ ଦେହେ ପ୍ରାଣୀଙ୍କ ଦେହେ

ପ୍ରାଣୀଙ୍କ ଦେହେ ପ୍ରାଣୀଙ୍କ ଦେହେ ।

ପ୍ରାଣୀଙ୍କ ଦେହେ ପ୍ରାଣୀଙ୍କ ଦେହେ ପ୍ରାଣୀଙ୍କ ଦେହେ,

ପ୍ରାଣୀଙ୍କ ଦେହେ ପ୍ରାଣୀଙ୍କ ଦେହେ ପ୍ରାଣୀଙ୍କ ଦେହେ ।

ପ୍ରାଣୀଙ୍କ ଦେହେ ପ୍ରାଣୀଙ୍କ ଦେହେ ପ୍ରାଣୀଙ୍କ ଦେହେ ।

ଭୂମିକା ପଢ଼ ।

ଚନ୍ଦ୍ର ବେ ଚନ୍ଦ୍ରାଳୀ,
 ଚନ୍ଦ୍ର ବେ ଚନ୍ଦ୍ରଚେର
 ଚନ୍ଦ୍ରାଳୀ ବଧା ବୋଧେ ବୋଧୀ,
 ଚନ୍ଦେ ମୁଁ ପାଣୀ ଏ ବେଧେ,
 ଚନ୍ଦ୍ରାଳୀ ମର ଚାହିଁ,
 ଚନ୍ଦ୍ରାଳୀ ଅଳକା ଗାନ୍ଧୀ,
 ଚନ୍ଦ୍ରାଳୀ ଶଙ୍ଖାରେ ଶୁଭ ।

ସବୁ—ସବୁ ତ ମର ଏ ସବୁ ।

ଭୂମି—ମହାଶାଳ । ସବୁ ସବୁ

ସବୁ ସବୁ ଚନ୍ଦ୍ର ଚନ୍ଦ୍ର ।

ସବୁ ସବୁ ଚନ୍ଦ୍ର ମୋର ।

(ସବୁ ସବୁ ଚନ୍ଦ୍ର ଚନ୍ଦ୍ର ଚନ୍ଦ୍ର ଚନ୍ଦ୍ର ଚନ୍ଦ୍ର ଚନ୍ଦ୍ର)

ଏ ଚନ୍ଦ୍ରାଳୀ ବେଧ ଚନ୍ଦ୍ରାଳୀ

ଅଧିକୃଷ୍ଟ ମହାଶାଳ ଚନ୍ଦ୍ର ଚନ୍ଦ୍ର ।

(ଚନ୍ଦ୍ର ଚନ୍ଦ୍ର ଚନ୍ଦ୍ର ଚନ୍ଦ୍ର ଚନ୍ଦ୍ର ଚନ୍ଦ୍ର)

ସବୁ—ସବୁ ବେ ସବୁ ।

ସବୁ—ସବୁ ବେ ସବୁ ଚନ୍ଦ୍ର ।

ଚାହିଁ ସବୁ ଚନ୍ଦ୍ର ଚନ୍ଦ୍ର ।

ଏଚେବେ ଚନ୍ଦ୍ର ଚନ୍ଦ୍ର ବେଧେ ଚନ୍ଦ୍ର ।

ସବୁ ଚନ୍ଦ୍ର } —ଚାହିଁ ! ଚନ୍ଦ୍ର ! ସବୁ ! ସବୁ ମୋର !
 ଚନ୍ଦ୍ର

ଚନ୍ଦ୍ର ଚନ୍ଦ୍ର—ଅ ! ଚନ୍ଦ୍ର ! ଚନ୍ଦ୍ର ! ଚନ୍ଦ୍ରାଳୀ ! ଚନ୍ଦ୍ର ।

ସବୁ—ଚ ଚନ୍ଦ୍ର ! ଚ ଚନ୍ଦ୍ର !

ଚ ଚନ୍ଦ୍ର ! ଚ ଚନ୍ଦ୍ର !

ଚ ଚନ୍ଦ୍ର ! ଚ ଚନ୍ଦ୍ର ! ଚ ଚନ୍ଦ୍ର !

ଉତ୍କଳର ଗୀତ ।

ମା ଉତ୍କଳୀ ! ତମ ଭାଷା ତବ ଶେଷ
 ଦେବ ତ ମାତା କୁହ ?
 ଦେଖି ଦେବ ? ତ ମାନବେ ଆଶ୍ରୟ କେ ?
 ଭୂତ, ଦୂତ, ଅନ୍ଧାର ସୁ,
 ତ ଦିବ ଶକ୍ତିର ଆଦି,
 ତବ ଆଦେଶ ମେଢ଼ଣ ସମୟ ।

ଶତ୍ରୁ—ମହାବଳ ! ମହାବଳ
 ଏ ପଣ୍ଡା ମହାବଳୀ,
 ତବପିତା ବଳାଦ ବୃତ୍ତା,
 ଅଭିନବ ଚନ୍ଦ୍ରମୁଖୀ ପିତା ପୁରୀ,
 ଅଧୁନା ଶତ୍ରୁ ପିତା,
 ଶତ୍ରୁ, ଶତ୍ରୁ, ତବ ପିତା କୁଳ ବୃତ୍ତା,
 ଅଭିନବ ଚନ୍ଦ୍ରମୁଖୀ ପିତା ପୁରୀ,
 ଦେଖି ଦେଖି ଏ ସମସ୍ତ ତ ଦେବେ ଚକ୍ର,
 ଏ ଶତ୍ରୁ ପିତା ଶତ୍ରୁ ଶତ୍ରୁ ଶତ୍ରୁ,
 ଅଧୁନା ଶତ୍ରୁ ଶତ୍ରୁ ଶତ୍ରୁ ଶତ୍ରୁ,
 ଶତ୍ରୁ ଶତ୍ରୁ ଶତ୍ରୁ ଶତ୍ରୁ
 ଶତ୍ରୁ ଏବଂ ଶତ୍ରୁ ଶତ୍ରୁ ଶତ୍ରୁ ଶତ୍ରୁ
 ଶତ୍ରୁ ଶତ୍ରୁ ଶତ୍ରୁ ଶତ୍ରୁ ଶତ୍ରୁ,
 ଶତ୍ରୁ ଶତ୍ରୁ ଶତ୍ରୁ ଶତ୍ରୁ ଶତ୍ରୁ,
 ଶତ୍ରୁ ଶତ୍ରୁ ଶତ୍ରୁ ଶତ୍ରୁ (ଶତ୍ରୁ ଶତ୍ରୁ)
 ଶତ୍ରୁ ଶତ୍ରୁ ଏବଂ ଶତ୍ରୁ ଶତ୍ରୁ ଶତ୍ରୁ ।

ଶତ୍ରୁ—ମହାବଳ ଏବଂ ଶତ୍ରୁ ଶତ୍ରୁ

ଶତ୍ରୁ ଶତ୍ରୁ

ଉତ୍କଳୀ ଗୀତ ।

ଶବ୍ଦ—(୧୦୦ ଖଣ୍ଡ)

ପ୍ରାଣ ଚନ୍ଦ୍ର ପଥରୁ ଚନ୍ଦ୍ର ହୋ ଯାଉଛି
 ଲାଗିଲାବେଳେ ତମ ଏ ପଥର । (୧୦୦ ଖଣ୍ଡ)
 ତ ଚନ୍ଦ୍ର ଚୁର୍ଚ୍ଚା ଲୋକର ଚନ୍ଦ୍ର,
 ଧର ଲୋକେ, ଧର ଲୋ ଗାନ୍ଧୀ,
 ତ ତ ଲୋକେ ଲାଗିଲୁକ ତମ ଗାନ୍ଧୀ
 ଲୋକାବଳୀ ଦେଖ ଲାଗି,
 ଲାଗି ମିଳି ଲାଗିଲୁ
 ଲାଗିଲୁ ଲୋକ ଦେଖ,
 ଲୋକାବଳୀ ଲାଗିଲୁ ଲାଗିଲୁ ।

(୧୦୦ ଖଣ୍ଡ ଲୋକାବଳୀ)

ଲୋକାବଳୀ ଲୋକେ
 ଲୋକାବଳୀ, ଲୋକାବଳୀ, ଲୋକାବଳୀ,
 ଲୋକାବଳୀ ଲୋକାବଳୀ, ଲୋକାବଳୀ,
 ଲୋକାବଳୀ ଏ ଲୋକାବଳୀ ଲୋକାବଳୀ
 ଲୋକାବଳୀ ଲୋକାବଳୀ ଲୋକାବଳୀ

(୧୦୦ ଖଣ୍ଡ)

ଲୋକାବଳୀ (୧୦୦ ଖଣ୍ଡ)
 ଲୋକାବଳୀ ଲୋକାବଳୀ ଲୋକାବଳୀ
 ଲୋକାବଳୀ ଲୋକାବଳୀ ଲୋକାବଳୀ
 ଲୋକାବଳୀ ଲୋକାବଳୀ ଲୋକାବଳୀ
 ଲୋକାବଳୀ ଲୋକାବଳୀ ଲୋକାବଳୀ
 ଲୋକାବଳୀ ଲୋକାବଳୀ ଲୋକାବଳୀ
 ଲୋକାବଳୀ ଲୋକାବଳୀ ଲୋକାବଳୀ

04001 0100.1

କଳାଶି ଶସ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ଦେହାନ୍ତରେ ଏହି
ପ୍ରଦର୍ଶନୀ କେବୁ ଚଣ୍ଡ
ଆଇକୁଟ୍ ମୃତ୍ୟୋର ସ୍ମାରକ ରୂପେ,
ଜିଏ ପର୍ଟ-୧ ନିକଟରେ ଆୟତ୍ତ,
ସୌରଭୂମି ହେଉ ବୁଝାଇ ଦାନ
ହରିଚନ୍ଦ୍ରାଣୀ ଆଉ ହରିଚନ୍ଦ୍ରାଣୀ,
ଲକ୍ଷ୍ମୀଙ୍କ ବିଧି ଅଛି
ସମଗ୍ରୀ ୦୭୦ ଗୋଟି ।

(ଫେବୃଆରୀ ୧୯୭୩)

୧୧୭ ୨୯୯

CP—(୨୦୦୩ ମସିହା)

ଏହି ଶ୍ରବଣ ପୂର୍ବେ ତାଙ୍କୁ ବଚନେ ମୁକ୍ତି
ମୁକ୍ତିମୁକ୍ତି ମୁକ୍ତି ୫ ଚଉକ ।

ସ୍ତବ—ଅଥା: ସର୍ବେ ମୁକ୍ତିଦାୟକାଃ ସର୍ବେ ଶାନ୍ତିଦାୟକାଃ

(१०५२ १०)

ଏକ ଚନ୍ଦ୍ର ହୁଏ ଯେଉଁ ଏକ ଦେଶରେ

(ଦେବହୃଦୟାସନାସନାମ ୩୩)

ଉତ୍କଳ ସମ୍ବନ୍ଧେ ଗଳ୍ପ

କଳା ସଙ୍ଗେ ସୁଦେଶୀ ।

ଦୁର୍ଗାବ୍ରତ ବନ୍ଦା ଦ୍ଵାରା ବନ୍ଦନ ଲାଭ

ସଂସ୍କୃତ, ଉତ୍କଳ ୪ଶ ଉପାଦାନ ଶ୍ରେଣୀ,

ବିଦେଶୀ ବ୍ୟବସାୟର ସମ୍ପର୍କରେ ସମସ୍ତଙ୍କର ସଚ୍ଚିତ୍ରତା ଓ ସମ୍ମାନ

କେନ୍ଦ୍ର ସ୍ତରରେ ପ୍ରାୟ ୧୦ ଶହ ଲୋକଙ୍କୁ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ଯୋଜନା କରାଯାଇଛି ।

ଏମ ଚାରିଜଣା—ସହାୟତା ! କାହା ଉପରେ ଉପାଶ ?

9 000 000 000 000 000 000 000 000 000 000

ବିହାରୀ କାବ୍ୟ

୨୩ କାବ୍ୟାଳୀ—ହର୍ଷ ଆଶ୍ରୟ ପ୍ରଦାନକର ।

୩୩ କାବ୍ୟାଳୀ—ହେଉ ପଥ ଦେବ କବ୍ୟ
ବିହାରୀ ବହୁବଳ ସୁଧା ବୁଦ୍ଧି,
ପିତା ମାତା ଦେବ ପ୍ରଦାନକର
ହର୍ଷ ଆଶ୍ରୟ ଦେବୁ ପ୍ରଦାନକର ।

ଉପ—ହର୍ଷ ମହାନଦ ଏହି ଆଶ୍ରୟ ସୁଧାମ,
ଏକାକୀ ମୁଁ ଚିନ୍ତା କେବେକାଳ,
ବିଚାର ପ୍ରଦାନକର ମହାନ ଆଶ୍ରୟ,
ସୁଧାମ ଆଶ୍ରୟ ଦେବେ ବହୁବଳ ବୁଦ୍ଧି,
ସୁଧା ବହୁବଳ ବୁଦ୍ଧି ।
ଦେବ ଆଶ୍ରୟ ସୁଧା ବାହ୍ୟ
ହର୍ଷ ଦେବ ସବୁ ଆଶ୍ରୟ,
(ହର୍ଷ ସବୁ) ଦେବ ଦେବ ବିହାରୀ ବୁଦ୍ଧି,
ପିତାମହା ପ୍ରଦାନ ପ୍ରଦାନକର
ପିତାମହା ଆଶ୍ରୟ ମୋହନୀ
ଏ ସମସ୍ତ ବହୁବଳ ବୁଦ୍ଧି ଆଶ୍ରୟ,
ଆଶ୍ରୟ ବାହ୍ୟ ଦେବ ଦେବ ହର୍ଷ ମିତ୍ର ;
ହର୍ଷ ଦେବ ଦେବ ବୁଦ୍ଧି
ହର୍ଷ ଦେବ ଦେବ ବୁଦ୍ଧି ବୁଦ୍ଧି ପ୍ରଦାନ

(ବିହାରୀ ପ୍ରଦାନକର)

ଚଢ଼ିଥା ବୁଝା ।—ଉପରୋକ୍ତ ଶ୍ରୀ ।

(ଆଦାନାତାବଦେଶ୍ଚ ଦୃଷ୍ଟମାତ୍ରମ୍ ସେ ପ୍ରକେଷ ।)

116

ଶୁଭ ଶୁଭ ଶୁଭ ପତ୍ନୀ ସିଦ୍ଧା ବେହେରା
ବ୍ରହ୍ମଚାରୀ ସୁବର୍ଣ୍ଣ କେଶରୀ ବସନ୍ତେ ପଞ୍ଚମ ।

ସ୍ୱପ୍ନାଦି ଅନେକ କେବଳ ସେ ଲୋକ ଅଛନ୍ତି ।
 ତେଣୁ ସେ ଲୋକ ଶୁଦ୍ଧ ।

କୃଷ୍ଣ ଓ ଆଦିତ୍ୟ ଗାଡ଼ି ଯୋଡ଼େଇ ଚାଲି ଚାଲି
କୋ କାମେ ଶୁଣିଲେ ଯେଉଁ ଚାଲି ।

[illegible]

ବନ୍ଧୁତ୍ବ ଶୁଭେଚ୍ଛା ।

ଦେଖି ଯୋଗକ ଭୋଜ   ହୁଏନ ଧନ୍ୟ ପ୍ରଭାତ
ପଥ ପଲ୍ଲୀ ନିମିତ୍ତରେ ବସବେ ମହାନ ।

ମେ ଶ୍ରୀମତୀ—ସ୍ତୁତି ହୁଏ ! ଉପର ଦେଖି ଯୋର ଅଭିଭାବ,
ହେଉଥିଲେ କେବେ କେବେ, କେବେଲେ ବେଶ ପିତୃତ୍ବ
ଭାବେ ଦେଖିବ ପିତୃତ୍ବ ଶୁଭ ।

ଉତ୍ତର-୪ ଭଲ । ପଦ ଘଣ୍ଟି ଶୁଣି ଦେଖିବେ । ଫୁଲ ନ
ଦେଲେ ତ କୌଣସି କାମ ହେବ ନାହିଁ ।

୧୫ ଉ—ଦେବେ ପରଲୋକେ ଯୁଦ୍ଧ କରିବେ । ଶର ଚିତ୍ତରେ
ଦେବମାନଙ୍କର କୃପା ଦେଖି ପରାଜୟ ।

ମୁଁ ଜାଣି—ଏତେବେଳେ ଆଜି ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କ ଚରଣ ଯୋଗ ପଡ଼ିବ ।
 ଯଦି ନିଜରୁ ଉଦ୍ଧାର ପାଇ ସମସ୍ତେ ଆନନ୍ଦରେ
 ଗାଉଛନ୍ତି ।

ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ—

ଦେଖ ଯେ ସୁମତ୍—
 ଆଜି ଏ ନଗର
 ତ ସମସ୍ତ ଗାତେ ଗାଉଛି ।
 ଦେବେ ଯୁଗ ଉଦ୍ଧେ
 ଆଜି ଏ ସୁଧାମୟ
 ଦେବ ଏ ସୁଧାମୟ ଗାଉଛି ।
 ଯେଉଁ ଗୁଣ
 କୃଷ୍ଣଙ୍କ ଦୁର୍ଗତି
 ତମ ଗର୍ଭରୁ ଗୋଷ୍ଠି ।
 ଦୁଃଖ ଯାତ୍ରା ସବୁ
 ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୁଏନି
 ଯେଉଁ ଯେଉଁ ଦେଖ ଗାଉଛି ।
 ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ଗାଉଛି
 ଜାଣି ବର୍ଷ ଦେବୁ
 ଦୁଃଖ ପ୍ରାଣେ ଗାଉଛି ।
 ଯେଉଁ ଦୁଃଖ ଦୁଃଖ
 ଜଗତରେ ମଧୁ
 ସୁଧାରେ ପ୍ରାଣେ ଗାଉଛି ।
 ଯେଉଁ ଯେଉଁ ଦେବେ
 ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ଗାଉଛି
 ଦେବ ତ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ଗାଉଛି ।

(ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ଗୀତା)

٥٠

(ଏକ ସପ୍ତକ ପ୍ରଥମ ଦିନରୁ ୬ ଦିନର ଅନ୍ତରାଳରେ ଯୋଗ୍ୟ ହେବ ।
 ଶ୍ରୀମତୀ ସୁମତୀ । ପୂର୍ବସୂଚୀରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇ
 ଯାଇଥିବା ଅନୁଯାୟୀ)

୧୭୭ ।

[illegible]

(॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥)

do |

ବିଦ୍ୟାବିହାରୀଙ୍କୁ ଶୁଭାଶୀର୍ବାଦ
 ଶୁଭାଶୀର୍ବାଦୀଙ୍କୁ ଶୁଭାଶୀର୍ବାଦ ।
 ଶୁଭାଶୀର୍ବାଦୀଙ୍କୁ ଶୁଭାଶୀର୍ବାଦ
 ଶୁଭାଶୀର୍ବାଦୀଙ୍କୁ ଶୁଭାଶୀର୍ବାଦ
 ଶୁଭାଶୀର୍ବାଦୀଙ୍କୁ ଶୁଭାଶୀର୍ବାଦ

ପଦ୍ମାବତୀ ଚାନ୍ଦ ।

ଦେବୀ ମଙ୍ଗଳ

ଦେବୀ ଚନ୍ଦ୍ରାବତୀ

ଦେବୀ ପଦ୍ମାବତୀ ।

ସର୍ବ ସୁଖ ଲକ୍ଷ୍ମୀ

ଦେବୀ ମଙ୍ଗଳ

ଦେବୀ ଚନ୍ଦ୍ରାବତୀ

ଦେବୀ ପଦ୍ମାବତୀ ।

ଦେବୀ ଚନ୍ଦ୍ରାବତୀ

(ସ୍ତବ) ଦେବୀ ଚନ୍ଦ୍ରାବତୀ ।

